Sfinţii apostoli Andronic şi Iunia

(17 mai)

Sfinţii Andronic şi Iunia, ce erau soţ şi soţie, au fost pereche de Sfinţi apostoli care prin propovăduirea lor au adus pe mulţi la credinţa creştinească. În călătoriile lor ei au dărâmat capiştile păgâneşti şi cu darul puterii facerii de minuni au tămăduit mulţime de bolnavi. Sfinţii au fost rude ale Sfântului apostol Pavel, precum mărturiseşte singur de aceasta în epistola cea către Romani, unde zice: "Închinaţi-vă lui Andronic şi Iuniei, rudeniile mele şi împreună robiţi cu mine, care sunt vestiţi între apostoli şi care au crezut în Hristos mai înainte de mine."

Index

Evanghelia şi Apostolul zilei 4
În această lună, ziua a şaptesprezecea - Sfântul apostol Andronic și Iunia, şi a celor împreună cu dânşii (Minei) 7
Canon de rugăciune către Sfinţii apostoli Andronic şi soţia sa, Iunia (17 mai) . 16
În această lună (fenruarie), ziua a douăzeci şi doua - Aflarea moaştelor Sfinţilor mucenici celor din Evghenia (Minei) 23
Canon de rugăciune la sărbătoarea aflării moaştelor Sfinţilor mucenici din Evghenia (22 februarie) 35
Imnografie 43
Vieţile Sfinţilor - Sfântul apostol Andronic, unul din cei şaptezeci şi Sfânta Iunia, ajutătoarea lui 46
Vieţile Sfinţilor - Aflarea moaştelor sfinţilor mucenici din Evghenia (22 februarie) 47
Sfântul apostol Andronic și soția sa, Iunia - drumul spre sfințenie 49
Sinaxar - Pomenirea Sfinţilor apostoli Andronic şi Iunia 50
Sinaxar - Pomenirea aflării moaştelor Sfinţilor mucenici din Evghenia, care s-a întâmplat în zilele împăratului Arcadiu (22 februarie) 52
Sinaxar - Sfântul apostol Andronic și soția sa, Iulia - 17 mai 53
Sinaxar - Aflarea moaștelor Sfinților mucenici din Constantinopol - 22 februarie 55
Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfântul apostol Andronic şi soţia sa, Iunia; Sfinţii cuvioşi Nectarie şi Teofan 57
Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Aflarea moaştelor Sfinţilor mucenicilor din Constantinopol 59
Calendar ortodox - Sfântul apostol Andronic și soția sa, Iunia. Sfinții cuvioși Nectarie și Teofan 60
Iulian Dumitraşcu - Calendar ortodox - Aflarea moaştelor Sfinţilor mucenici din Constantinopol 62
Proloage din 22 februarie: Aflarea Sfintelor moaște ale Sfinților mucenici din Evghenia 64
Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfântului apostol Andronic (17 mai) 68
Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfinţilor mucenici din Evghenia, de lângă Constantinopol (22 februarie) 70
Sfinţii Andronic şi Iunia 71
Pr. Ioniță Apostolache - Andronic şi Iunia, chipuri sfinte din lucrarea mărturisitoare a Bisericii în primele veacuri 73

Ieromonah Eftimie Mitra - Sfântul apostol Andronic a propovăduit şi în Ţara Crişurilor.....77
Icoane.....79

Evanghelia şi Apostolul zilei

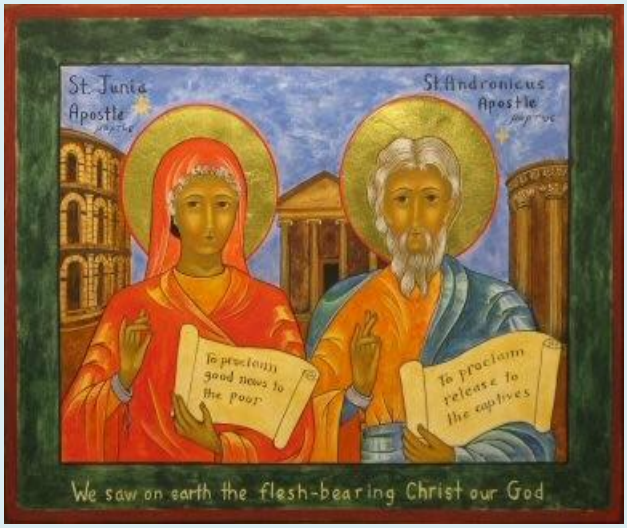

Evanghelia

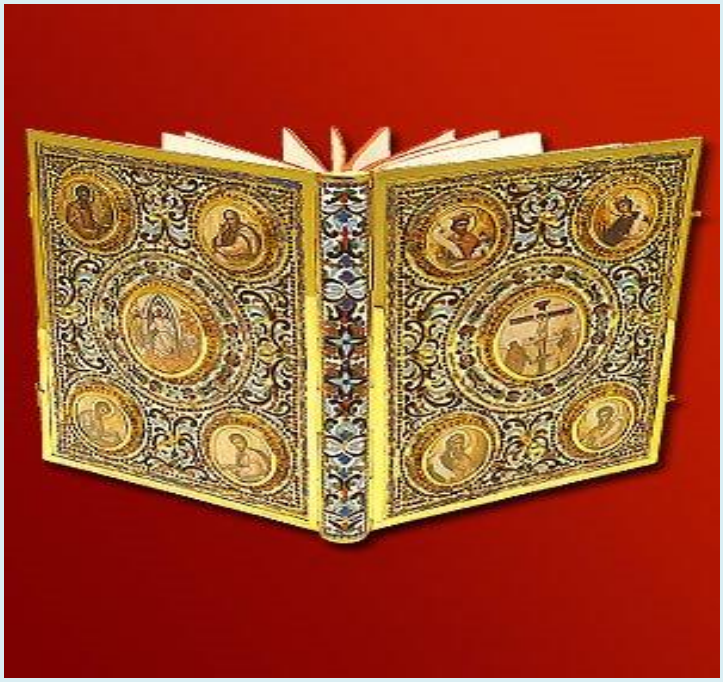

Ev. Matei 9, 36-38; 10, 1-8

36.Şi văzând mulţimile, I s-a făcut milă de ele că erau necăjite şi rătăcite ca nişte oi care n-au păstor.
37.Atunci a zis ucenicilor Lui: Secerişul e mult, dar lucrătorii sunt puţini.

38. Rugaţi, deci, pe Domnul secerişului, ca să scoată lurcători la secerişul Său.

1.Chemând la Sine pe cei doisprezece ucenici ai Săi, le-a dat lor putere asupra duhurilor celor necurate, ca să le scoată şi să tămăduiască orice boală şi orice neputinţă.
2.Numele celor doisprezece apostoli sunt acestea: Întâi Simon, cel numit Petru, şi Andrei, fratele lui; Iacov al lui Zevedeu şi Ioan fratele lui;
3.Filip şi Vartolomeu, Toma şi Matei vameşul, Iacov al lui Alfeu şi Levi ce se zice Tadeu;
4.Simon Cananeul şi Iuda Iscarioteanul, cel care L-a vândut.
5.Pe aceşti doisprezece i-a trimis Iisus, poruncindu-le lor şi zicând: În calea păgânilor să nu mergeţi şi în vreo cetate de samarineni să nu intraţi;
6.Ci mai degrabă mergeţi către oile cele pierdute ale casei lui Israel.
7.Şi mergând, propovăduiţi, zicând: S-a apropiat Împărăţia Cerurilor.
8.Tămăduiţi pe cei neputincioşi, înviaţi pe cei morţi, curăţiţi pe cei leproşi, pe demoni scoateţi-i; în dar aţi luat, în dar să daţi.

Apostol

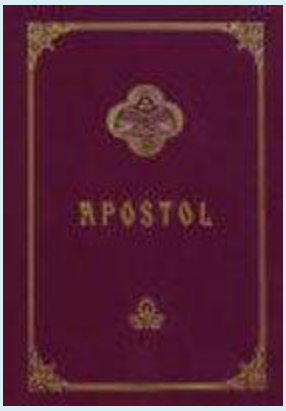

Epistola către Corinteni a Sfântului apostol Pavel

Ap. I Corinteni 4, 9-16

Fraţilor,
9.Căci mi se pare că Dumnezeu, pe noi, apostolii, ne-a arătat ca pe cei din urmă oameni, ca pe nişte osândiţi la moarte, fiindcă ne-am făcut privelişte lumii şi îngerilor şi oamenilor.

10.Noi suntem nebuni pentru Hristos; voi însă înţelepţi întru Hristos. Noi suntem slabi; voi însă sunteţi tari. Voi sunteţi întru slavă, iar noi suntem întru necinste!
11.Până în ceasul de acum flămânzim şi însetăm; suntem goi şi suntem pălmuiţi şi pribegim,
12.Şi ne ostenim, lucrând cu mâinile noastre. Ocărâţi fiind, binecuvântăm. Prigoniţi fiind, răbdăm.
13.Huliţi fiind, ne rugăm. Am ajuns ca gunoiul lumii, ca măturătura tuturor, până astăzi.
14.Nu ca să vă ruşinez vă scriu acestea, ci ca să vă dojenesc, ca pe nişte copii ai mei iubiţi.
15.Căci de aţi avea zeci de mii de învăţători în Hristos, totuşi nu aveţi mulţi părinţi. Căci eu v-am născut prin Evanghelie în Iisus Hristos.
16.Deci, vă rog, să-mi fiţi mie următori, precum şi eu lui Hristos.

În această lună, ziua a şaptesprezecea - Sfântul apostol Andronic şi Iunia, şi a celor împreună cu dânşii (Minei)

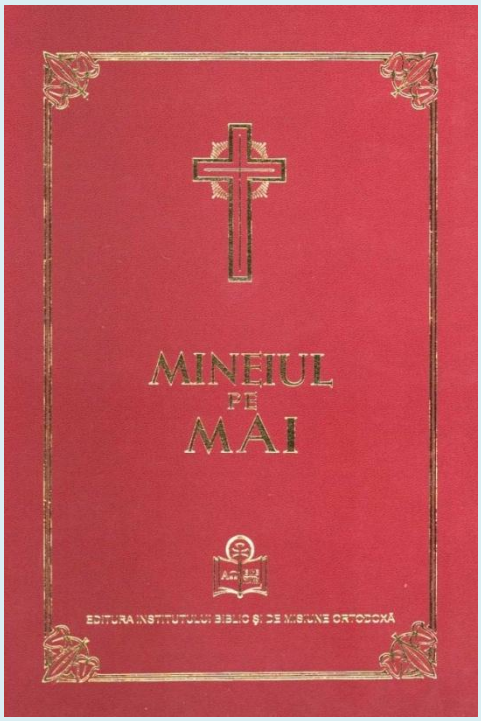

La Vecernie

La Doamne strigat-am… Stihirile pe 6, ale praznicului 3 şi ale sfinţilor 3.

Stihirile Sfinţilor apostoli, glasul al 8-lea:

Podobie: O, prea slăvită minune! Izvorul vieţii în mormânt se pune, şi scară către Cer mormântul se face; veseleşte-te Ghetsimanì, a Născătoarei de Dumnezeu sfântă casă. Să strigăm credincioşii, pe Gavriil având începător cetelor: cea plină de dar bucură-te, cu tine este Domnul, cel ce dă lumii prin tine mare milă.

Ca un ascultător Cuvântului, şi slugă lăudată, şi luminător prea luminat al lumii, cu cuvântul ai încetat stricăciunea cea necuvântătoare a nedumnezeirii. Pentru aceasta cu cuvinte dumnezeieşti, şi cu bucurie prăznuim sfântă pomenirea ta, de Dumnezeu fericite apostole Andronice, aducând laudă Stăpânului tuturor.

Dumnezeiescul Pavel apostolul, prea luminat lăudându-vă pe voi cu laude dumnezeieşti, credincioşilor, adeverează vitejia voastră, zicând: Că mai-nainte de dânsul

v-aţi arătat voi, ucenici lui Dumnezeu, Cuvântului şi rudeniei Lui, prea înţelepţilor, Iunio prea înțeleaptă şi fericite Andronice, cei cu adevărat slugi ale lui Dumnezeu.

Luminând tot pământul cu sfinţită propovăduire, ați gonit negura deşertăciunii, şi către lumina cunoştinţei de Dumnezeu, ați îndreptat pe cei ce mai-nainte au fost întru întunericul nedumnezeirii, dumnezeieştilor apostoli, povățuitori spre mântuire, şi rugători pentru toți cei ce cu credinţă vă cinstesc totdeauna.

Slavă… Şi acum… a praznicului

Troparul glasul al 3-lea: Sfinţilor apostoli, rugaţi pe milostivul Dumnezeu ca să dea iertare de greşale sufletelor noastre.

Slavă… Şi acum… a praznicului

La Utrenie

Canoanele al praznicului cu Irmosul pe 8 şi al sfinţilor apostoli pe 4.

Canonul Sfinţilor apostoli

facere a lui Iosif

Cântarea 1

Irmos: Să cântăm Domnului, celui ce a povăţuit pe poporul Său, prin Marea Roşie, că singur cu Slavă S-a prea slăvit.

Laudă aduce lui Dumnezeu cinstita Biserică, întru prea sfântă pomenirea ta, fericite, mărind cu credinţă nevoinţele tale.

Toate mişcările minţii tale le-ai îndreptat spre plinirea voilor lui Dumnezeu, bucurându-te, Andronice prea sfinţite.

Slavă…

Primit-ai de la Dumnezeu dar dumnezeiesc, a curăți boli şi a goni duhuri viclene, cugetătorule de Dumnezeu, Andronice.

Şi acum… a Născătoarei

Plouă-mi mie mântuire de toate greşelile, şi îndreptare vieţii, cu mijlocirea şi cu darul ce este întru tine, prea curată Fecioară.

Cântarea a 3-a

Irmos: Nu este sfânt ca Domnul...

Prin luptele tale omorându-ţi mădularele, te-ai învrednicit a vedea viața celor vii, pe Hristos Dumnezeul nostru, purtând trup pe pământ, Andronice apostole.

Făcutu-te-ai suflător de foc apostole în inima ta cea curată, purtând fierbinţeala Dumnezeiescului Duh, şi arzând mărăcinele înşelăciunii, prea lăudate Andronice.

Slavă…

Glasul cuvintelor, şi puterea minunilor tale, a alergat la marginile lumii învăţând pe credincioşi darul cel mântuitor, ucenice al Domnului.

Şi acum… a Născătoarei

Nu este fără prihană afară de tine, Stăpână, şi nu este nevinovată afară de tine prea curată; căci numai tu te-ai făcut loc de sălăşluire Dumnezeului tuturor.

Irmosul: Nu este sfânt ca Domnul şi nu este drept ca Dumnezeul nostru, pe care Îl laudă toată făptura şi nu este drept afară de Tine, Doamne.

Condac, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând de tot necazul ne izbăvim, de Dumnezeu Născătoare.

Pe steaua cea prea luminoasă, care cu lumina dumnezeieştii înţelepciuni a luminat limbile, pe Andronic, apostolul lui Hristos împreună cu înţeleapta Iunia care s-a nevoit cu dânsul întru propovăduire, să-i lăudăm, strigând: Rugați-vă neîncetat lui Hristos pentru noi toți.

Sedealna, glasul al 4-lea:

Podobie: Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa

dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Dumnezeiescul Andronic fiind cu chip luminos, prin lumina cunoştinţei de Dumnezeu, a luminat inimile a veni către Domnul. Drept aceea şi după sfârşit izvorăşte tămăduiri, celor ce cu credinţă se apropie de cinstita lui casă, şi tuturor credincioşilor le cere mare milă.

Slavă… Şi acum… a praznicului

Cântarea a 4-a

Irmos: Din munte umbros, din una Născătoare de Dumnezeu, proorocul mai înainte a cunoscut, cu dumnezeiască vedere, că Te vei Întrupa Cuvinte şi cutremurându-se, a slăvit puterea Ta.

Ţie ca unei rude ţi se închină Pavel, vestindu-ţi dumnezeieştile laude înaintea credincioşilor, grăitorule de cele dumnezeieşti, luminătorule al celor ce te laudă pe tine, Andronice.

Făcându-te casă Preasfintei Treimi, ai surpat casele şi capiştile înşelăciunii, şi ai zidit biserici spre mântuirea sufletelor noastre, prea lăudată.

Slavă…

Purtând puterea lui Dumnezeu, ai putut răpi vasele celui putincios, şi a le săvârşi locaş Duhului celui PreaSfânt, fericite Andronice.

Şi acum… a Născătoarei

Pe tine Fecioară Născătoare de Dumnezeu, toţi credincioşii întru un glas pururea te lăudăm, ca pe o părtinitoare, şi ca pe o ajutătoare întărită, şi ca pe o mântuitoare sufletelor noastre.

Cântarea a 5-a

Irmos: Cel ce din noaptea neştiinţei, cu lumina cunoştinţei de Dumnezeu ai luminat toate, luminează-mă şi pe mine spre mânecarea doxologiei Tale, Doamne.

Ca pe o rudă a lui Pavel şi ca pe unul ce ai fost ucenic mai-nainte de dânsul, dimpreună cu el acum te cinstim, adunându-ne cu credinţă, Andronice.

Pe stelele cele luminoase şi sfinţiţii apostoli dumnezeieşte să-i cinstim, pe Iunia şi pe purtătorul de Dumnezeu, Andronic.

Slavă…

Fericitul Pavel vă propovăduieşte pe voi la adunarea Bisericii, ca pe nişte vestiţi între apostoli, fericiţilor.

Şi acum… a Născătoarei

Ceata proorocilor te-a însemnat mai-nainte pe tine, Preasfântă Fecioară, cu însemnări sfinţite, că vei să fii Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 6-a

Irmos: Haină luminoasă...

Casa ta izvorăşte izvoare de tămăduiri, celor ce cu dragoste năzuiesc către dânsa apostole, curăţind bolile cele sufleteşti.

Mulţimea limbilor, care erau stricate de nedumnezeire, o ai înnoit cu nestricăciune, prin dogmele tale cele dulci, prietene adevărat al prea curatului Iisus.

Slavă…

Ca soarele ai înconjurat pământul, prea înţelepte, vestind credincioşilor lumina cea nezidită, a Dumnezeirii celei în trei Sori, Andronice.

Şi acum… a Născătoarei

Cunoscutu-s-a întru tine cărările cele dumnezeieşti, ale Stăpânului Celui ce după trup a sărăcit pe pământ, şi a îmbogăţit pe credincioşi, ceea ce eşti neispitită de nuntă, Stăpână.

Irmosul: Haină luminoasă, dă-mi mie, Cel ce Te îmbraci cu lumina ca şi cu o haină, mult-Milostive Hristoase, Dumnezeul nostru.

Condacul şi Icosul praznicului.

Sinaxar

Întru această lună în 17 zile, pomenirea Sfinţilor apostoli Andronic şi Iunia.

Stih: Învăţând apostole nenumărate neamuri,
Ai venit la Hristos cel ce cheamă spre lumină pe neamuri.
Întru a şaptesprezecea zi,
Andronic şi Iunia din viaţă se săvârşi.

Acest apostol al Domnului ca şi cum ar fi fost cu aripi, înconjurând toată lumea, a smuls toată înşelăciunea nebuniei idoleşti din rădăcină, propovăduind pe Hristos, având dimpreună următoare lui şi pe cea mult minunată Iunia, care era moartă lumii şi vieţuia numai lui Hristos. După aceea trăgând spre dumnezeiasca cunoştinţă pe mulţi, au stricat capişti idoleşti, şi au zidit dumnezeieşti biserici în toate părţile, şi gonind duhuri necurate de la oameni şi tămăduind boli fără de leac, şi-au plinit şi ei ca nişte oameni obştească datorie a firii, şi prin moarte s-au mutat la viaţa cea veşnică.

De aceştia pomeneşte şi marele apostol Pavel, în epistola cea către Romani, zicând: Spuneţi închinăciune lui Andronic şi Iuniei rudelor mele şi însoţitorilor mei în robie, care sunt vestiţi între apostoli care şi mai înainte de mine au fost întru Hristos.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului mucenic Solomon şi cei împreună cu el Sfinţii mucenici Pamfamir şi Pamfilon.

Stih: Solomon, de mrejele satanei a fugit,
Şi nevătămat către Cuvântul cel PreaÎnalt a venit.
Deşii sunteţi bătuţi voi doi mucenici, aveţi cutezare,
Căci Dumnezeu, ca alifia peste rănile voastre vă va pune încununare.

Tot în această zi, pomenirea cuvioşilor părinţi şi fraţi: Nectarie şi Teofan, ctitorii mânăstirii lui Varlaam din Meteor.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Cântarea a 7-a

Irmos: Cela ce din început...

Bolile cumplite şi toate neputinţele goneşti de la sufletele şi de la trupurile celor ce aleargă la locaşul tău, înţelepte ucenice al lui Hristos.

Gonind năpădirile cele drăceşti, curăţeşti patimi cumplite ale oamenilor, prin milostivire, însuți văzătorule de Hristos. Pentru aceea cu credinţă te fericim.

Slavă…

Bârfelile ritorilor supunându-le cu dogme drepte, ai propovăduit pe Dumnezeu care a vorbit cu oamenii în chipul trupului pentru bunătatea Sa.

Şi acum… a Născătoarei

Cel ce ai locuit în pântecele Fecioarei, şi într-însa din nou ai zidit pe Adam, bine eşti cuvântat în veci, Doamne Dumnezeul părinţilor noştri.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Domnul, cel ce S-a prea slăvit …

Putrejunea răutății care mânca inimile oamenilor, o ai încetat cu dumnezeiasca sare a dogmelor tale Andronice, şi le-ai pus mântuite înaintea Cuvântului celui ce S-a smerit, de trei ori fericite.

Şi preot şi jertfă şi jertfitor, te-ai arătat Celui ce S-a jertfit pentru milostivire, şi către Dânsul ai alergat Andronice, primind de la Dânsul cununa nestricăciunii şi a dreptății.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Arătatu-te-ai, mărite, propovăduitor dumnezeiesc, apostol văzător de Dumnezeu, surpător idolilor pierzării, şi îmbogăţitor celor lipsiţi, şi mare locuitor Sionului celui de sus, întru toți vecii.

Şi acum… a Născătoarei

Ca într-un cleşte porţi în mâini Jăratecul, care izvorăşte dumnezeiasca rouă, celor ce se primejduiesc de văpaia înşelăciunii, Fecioară, şi arde patimile celor ce slavoslovesc Împărăţia Lui.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm, şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Pe Domnul, cel ce S-a prea slăvit în muntele cel sfânt şi în rug prin foc a arătat lui Moise, taina naşterii pururea Fecioarei, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Naşterea pururea Fecioarei...

Ca să te arăţi moştean al vieţii celei de acolo, prin cuvântul tău cel purtător de viață, ai înviat pe cei omorâți mai-nainte de supărările dracilor, vrednicule de fericire Andronice.

Ca unul ce te-ai făcut viță foarte roditoare a viei Celei adevărate, prea fericite, ai revărsat vinul nestricăciunii, şi ai veselit inimile oamenilor, prea lăudate Andronice.

Toți te fericim pe tine care cu fulgerele dogmelor ai ars materia mulţimii dumnezeilor, şi arătat ai luminat lumina cunoștinței de Dumnezeu, celor dintru întunericul vieţii, Andronice.

Slavă…

Pomenirea ta cea prea sfinţită întinzându-se astăzi la marginile pământului, luminează inimile celor ce cu sfinţenie te laudă întru dânsa, vrednicule de fericire, Andronice.

Şi acum… a Născătoarei

Ceea ce ai născut lumina, prea curată Fecioară, cere nouă lumină, şi iertare de păcate şi mântuire sufletelor, celor ce te ştim pe tine adevărată Născătoare de Dumnezeu, prea curată.

Irmosul: Naşterea pururea Fecioarei, ceea ce s-a arătat mai înainte dătătorului de lege, în munte prin foc şi prin rug, spre mântuirea noastră, a credincioşilor, cu cântări neîncetat o slăvim.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială şi Otpustul.

Canon de rugăciune către Sfinţii apostoli Andronic şi soţia sa, Iunia (17 mai)

Troparul Sfinţilor apostoli Andronic şi soţia sa, Iunia, glasul al 3-lea: Sfinţilor apostoli rugaţi pe milostivul Dumnezeu ca să dea iertare de greşeli sufletelor noastre.

Cântarea 1

Irmos: Să cântăm Domnului, celui ce a povăţuit pe poporul Său, prin Marea Roşie, că Singur cu Slavă S-a prea slăvit.

Stih: ***Sfinţilor apostoli, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Laudă aduce lui Dumnezeu cinstita Biserică, întru prea sfântă pomenirea ta, fericite, mărind cu credinţă nevoinţele tale.

Stih: ***Sfinţilor apostoli, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Toate mişcările minţii tale, le-ai îndreptat spre plinirea voilor lui Dumnezeu, bucurându-te, prea sfinţite Andronic.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Primit-ai de la Dumnezeu har dumnezeiesc, a curăţi boli şi a goni duhuri viclene, cugetătorule de Dumnezeu Andronic.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Plouă-mi mie mântuire de toate greşelile şi îndreptare vieţii, cu mijlocirea şi cu harul ce este întru tine preacurată Fecioară.

Cântarea a 3-a

Irmos: Nu este sfânt ca Domnul...

Stih: ***Sfinţilor apostoli, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Prin luptele tale omorându-ţi mădularele, te-ai învrednicit a vedea viaţa celor vii, pe Hristos Dumnezeul nostru, purtând trup pe pământ, apostole Andronic.

Stih: ***Sfinţilor apostoli, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Făcutu-te-ai suflător de foc apostole, în inima ta cea curată, purtând fierbinţeala dumnezeiescului Duh şi arzând mărăcinele înşelăciunii, prea lăudate Andronic.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Glasul cuvintelor şi puterea minunilor tale, a alergat la marginile lumii învăţând pe credincioşi harul cel mântuitor, ucenice al Domnului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Nu este fără prihană afară de tine Stăpână şi nu este nevinovată afară de tine prea curată căci numai tu te-ai făcut loc de sălăşluire Dumnezeului tuturor.

Irmosul: Nu este sfânt ca Domnul şi nu este drept ca Dumnezeul nostru, pe care Îl laudă toată făptura şi nu este drept afară de Tine, Doamne.

Cântarea a 4-a

Irmos: Din munte umbros, din una Născătoare de Dumnezeu, proorocul mai înainte a cunoscut, cu dumnezeiască vedere, că Te vei Întrupa Cuvinte şi cutremurându-se, a slăvit puterea Ta.

Stih: ***Sfinţilor apostoli, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Ţie ca unei rude ţi se închină Pavel, vestindu-ţi dumnezeieştile laude înaintea credincioşilor, grăitorule de cele dumnezeieşti, luminătorule al celor ce te laudă pe tine, Sfinte apostole Andronic.

Stih: ***Sfinţilor apostoli, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Făcându-te casă Preasfîntei Treimi, ai surpat casele şi capiştile înşelăciunii şi ai zidit biserici spre mântuirea sufletelor noastre, prea lăudată.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Purtând puterea lui Dumnezeu, ai putut răpi vasele celui putincios şi a le săvârşi locaş Duhului celui prea sfânt, fericite Andronic.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe tine Fecioară Născătoare de Dumnezeu, toţi credincioşii într-un glas pururea te lăudăm, ca pe o părtinitoare şi ca pe o ajutătoare întărită şi ca pe o mântuitoare a sufletelor noastre.

Cântarea a 5-a

Irmos: Cel ce din noaptea neştiinţei, cu lumina cunoştinţei de Dumnezeu ai luminat toate, luminează-mă şi pe mine spre mânecarea doxologiei Tale, Doamne.

Stih: ***Sfinţilor apostoli, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca pe o rudă a lui Pavel şi ca pe unul ce ai fost ucenic mai înainte de dânsul, dimpreună, cu el acum te cinstim, adunându-ne cu credinţă, Sfinte Andronic.

Stih: ***Sfinţilor apostoli, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe stelele cele luminoase şi sfinţiţii apostoli, dumnezeieşte să-i cinstim, pe Iunia şi pe purtătorul de Dumnezeu Andronic.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Fericitul Pavel vă propovăduieşte pe voi la adunarea Bisericii, ca pe nişte vestiţi între apostoli, fericiţilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ceata proorocilor te-a însemnat mai înainte pe tine Preasfântă Fecioară, cu însemnări sfinţite, că vei fi Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 6-a

Irmos: Haină luminoasă...

Stih: ***Sfinţilor apostoli, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Casa ta izvorăşte izvoare de tămăduiri, celor ce cu dragoste năzuiesc către dânsa, apostole, curăţind bolile cele sufleteşti.

Stih: ***Sfinţilor apostoli, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Mulţimea neamurilor, care erau stricate de necredinţă, o ai înnoit cu nestricăciune, prin dogmele tale cele dulci, prietene adevărat al Preacuratului Iisus.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca soarele ai străbătut pământul, prea înţelepte, vestind credincioşilor lumina cea nezidită, a Dumnezeirii celei în trei sori, Sfinte Andronic.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cunoscutu-s-au întru tine cărările cele dumnezeieşti, ale Stăpânului celui ce după trup a sărăcit pe pământ şi a îmbogăţit pe credincioşi, ceea ce eşti neispitită de nuntă, Stăpână.

Irmosul: Haină luminoasă, dă-mi mie, Cel ce Te îmbraci cu lumina ca şi cu o haină, mult-Milostive Hristoase, Dumnezeul nostru.

Condac, glasul al 8-lea:

Podobie: Cele de sus căutând de tot necazul ne izbăvim, de Dumnezeu Născătoare.

Pe steaua cea prea luminoasă, care cu lumina dumnezeieştii înţelepciuni a luminat neamurile, pe Andronic, apostolul lui Hristos, împreună cu înţeleapta Iunia, care s-a nevoit cu dânsul în propovăduire, să-i lăudăm, strigând: rugaţi-vă neîncetat lui Hristos pentru noi toţi.

Cântarea a 7-a

Irmos: Cela ce din început...

Stih: ***Sfinţilor apostoli, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Bolile cumplite şi toate neputinţele alungi, de la sufletele şi de la trupurile celor ce aleargă la locaşul tău, înţelepte ucenice al lui Hristos.

Stih: ***Sfinţilor apostoli, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Gonind năpădirile cele demonice, curăţeşti patimi cumplite ale oamenilor, prin milostivire, însuţi văzătorule de Hristos pentru aceea cu credinţă te fericim.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Bârfele ritorilor supunându-le cu dogme drepte, ai propovăduit pe Dumnezeu, care a vorbit cu oamenii în chipul trupului pentru bunătatea Sa.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cel ce ai locuit în pântecele Fecioarei şi într-însa din nou ai zidit pe Adam, bine eşti cuvântat în veci, Doamne Dumnezeul părinţilor noştri.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Domnul, cel ce S-a prea slăvit …

Stih: ***Sfinţilor apostoli, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Putrejiunea răutăţii care mânca inimile oamenilor, o ai încetat cu dumnezeiasca sare a dogmelor tale Andronic şi le-ai pus mântuite înaintea Cuvântului, celui ce S-a smerit, de trei ori fericite.

Stih: ***Sfinţilor apostoli, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Şi preot şi jertfă şi jertfitor te-ai arătat Celui ce s-a jertfit pentru milostivire şi către Dânsul ai alergat Andronic, primind de la Dânsul cununa nestricăciunii şi a dreptăţii.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Arătatu-te-ai mărite propovăduitor dumnezeiesc, apostol văzător de Dumnezeu, surpător al idolilor pierire şi îmbogăţitor celor lipsiţi şi mare locuitor Sionului celui de sus, întru toţi vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ca într-un cleşte porţi în mâini jăratecul, care izvorăşte dumnezeiasca rouă, celor ce se primejduiesc de văpaia înşelăciunii, Fecioară şi arde patimile celor ce prea măresc împărăţia Lui.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm, şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Pe Domnul, cel ce S-a preaslăvit în muntele cel sfânt şi în rug prin foc a arătat lui Moise, taina naşterii pururea Fecioarei, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Naşterea pururea Fecioarei...

Stih: ***Sfinţilor apostoli, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca să te arăţi moştenitor al vieţii celei de acolo, prin cuvântul tău cel purtător de viaţă, ai înviat pe cei omorâţi mai înainte de supărările demonilor, vrednicule de fericire, Andronic.

Stih: ***Sfinţilor apostoli, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca unul ce te-ai făcut viţă foarte roditoare, a viei celei adevărate, prea fericite, ai revărsat vinul nestricăciunii şi ai veselit inimile oamenilor, prea lăudate Andronic.

Stih: ***Sfinţilor apostoli, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Toţi te fericim pe tine, care cu fulgerele dogmelor ai ars materia mulţimii zeilor şi arătat ai luminat lumina cunoştinţei de Dumnezeu, celor din întunericul vieţii, Andronic.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pomenirea ta cea prea sfinţită, întinzându-se astăzi la marginile pământului, luminează inimile celor ce cu sfinţenie te laudă întru dânsa, vrednicule de fericire, Andronic.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ceea ce ai născut lumina, prea curată Fecioară, cere nouă lumină şi iertare de păcate şi mântuire sufletelor, celor ce te ştim pe tine adevărată Născătoare de Dumnezeu prea curată.

Irmosul: Naşterea pururea Fecioarei, ceea ce s-a arătat mai înainte dătătorului de lege, în munte prin foc şi prin rug, spre mântuirea noastră, a credincioşilor, cu cântări neîncetat o slăvim.

Sedelna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Dumnezeiescul Andronic fiind cu chip luminos, prin lumina cunoştinţei de Dumnezeu, a luminat inimile a veni către Domnul, drept aceea şi după sfârşit izvorăşte tămăduiri, celor ce cu credinţă se apropie de cinstita lui casă şi tuturor credincioşilor le cere mare milă.

În această lună (fenruarie), ziua a douăzeci şi doua - Aflarea moaştelor Sfinţilor mucenici celor din Evghenia (Minei)

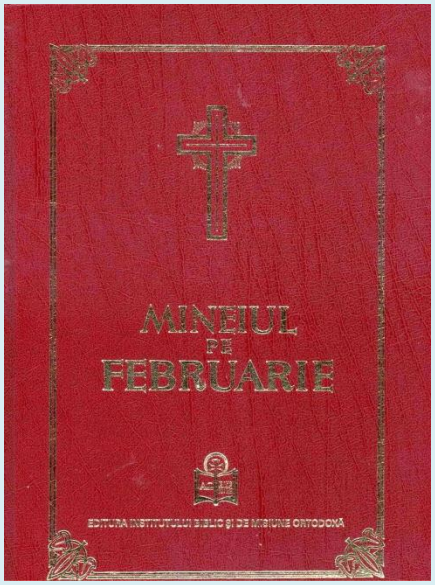

La Vecernie

La Doamne strigat-am..., **Stihirile** Octoihului 3 şi ale mucenicilor 3, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce de sus eşti chemat...

Cu chinurile cele de multe feluri, dezbrăcându-vă de haina omorârii, măriţilor mucenici, v-aţi îmbrăcat cu haina cea dumnezeiască a nestricăciunii, şi acum umblaţi întru cele cereşti, stând totdeauna înaintea dumnezeiescului Scaun, luminaţi de Dumnezeu, fericiţilor. Pentru aceasta prăznuim cu credinţă pomenirea voastră cea prea luminată, şi cu cinste îmbrăţişăm sicriul moaştelor voastre.

Din slăbiciunea omenească cu putere dumnezeiască iese tămăduire celor ce se apropie, şi puţina ţărână a trupurilor mucenicilor izvorăşte râuri de minuni cu darul. Să mergem dar oamenilor, să ne luăm sănătate sufletului şi trupului, strigând cu glasuri de mulţumire, şi zicând: Mântuitorule al lumii, pentru care s-au chinuit cinstiţii pătimitori foarte tare, cu ale lor rugăciuni mântuieşte-ne de toată stricăciunea.

Mucenicii cei bine biruitori fiind ascunşi în multă vreme, acum s-au arătat ca o avuţie de mult preţ, îmbogăţind cetatea ce împărtăşeşte peste toate cetăţile; pur-

tându-le cu mâinile înţeleptului arhiereu, în Biserică dumnezeiască aducându-se cu cinste, şi se împarte tuturor, celor ce le trebuieşte, spre toată sănătatea, spre folosire, spre luminare, şi spre ajutor, care îi primesc pe ei, ca pe nişte slugi credincioase ale lui Dumnezeu.

Slavă..., Şi acum..., a Născătoarei

Ţie îmi voi mărturisi greşelile mele cele cumplite, Născătoare de Dumnezeu, prea curată. Că de le voi şi ascunde pe dânsele acum, iar la ziua judecăţii, deschizându-se cărţile, toate se vor vădi. Ochii mi-am spurcat, uitându-mă la cele necuvioase; mâinile le-am întinat întru fărădelegi cu lucruri de ruşine, trupul mi l-am făcut netrebnic, eu netrebnicul; şi sufletul mi-am rănit cu păcatele. Îndură-te de mă miluieşte, şi cu rugăciunile tale arată-mă vrednic în partea celor mântuiţi.

A Crucii, a Născătoarei

Nu te tângui Maica Mea, văzându-Mă pe lemn spânzurat pe Mine Fiul tău şi Dumnezeu, care pe ape am spânzurat pământul, fără ţinere, şi am făcut toată zidirea. Că Mă voi scula, şi Mă voi prea slăvi şi voi sfărâma cu putere împărăţiile iadului, şi voi pierde puterea lui şi voi scoate pe cei legaţi din răutatea lui, ca un Milostiv, şi-i voi aduce la Tatăl Meu, ca un Iubitor de oameni.

Troparul, glasul al 4-lea: Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru. Că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Slavă..., Şi acum..., al Născătoarei.

La Utrenie

Canoanele ale Octoihului şi al sfinţilor pe 4.

Canonul Sfinților

Cântarea 1-a, glasul al 8-lea

Irmos: Pe Faraon cela ce se purta în căruţă, l-a cufundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut minuni oarecând, în chipul Crucii lovind, şi despărţind marea, şi pe Israil

fugătorul mergătorul cel pedestru l-a mântuit. Pe cel ce cânta cântare lui Dumnezeu.

Fiind luminaţi cu daruri mucenicești, şi stând cu dragoste înaintea Luminii celei mari, cu totul luminaţilor mucenici, risipiţi norii sufletelor noastre, şi furtuna patimilor, cu darul Atotputernicului nostru Dumnezeu.

Dându-se cu totul ceata mucenicilor, lui Dumnezeu celui ce vede toate, şi legându-şi sufletele de dragostea Lui, au dezlegat legăturile răutăţii: Şi dăruiesc dezlegarea păcatelor, celor ce-i fericesc pe ei cu credinţă.

Slavă...

Cei ce prin ostenelile chinurilor arătat au sfărâmat pe vicleanul, din zavistie fiind ascunşi în mulţi ani, astăzi s-au arătat, şi cu mâini de preot cugetător de Dumnezeu se aduc în Biserică, dând mântuire lumii.

Şi acum..., a Născătoarei

Izbăveşte-mă Maica lui Dumnezeu Fecioară, de vrăjmaşii văzuţi şi nevăzuţi, ceea ce ai născut pe Dumnezeu Cuvântul, văzut, care era nevăzut, şi cu liniştea ta potoleşte valul patimilor mele, căci singură eşti îndreptarea oamenilor.

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne cela ce ai făcut...

Înfierbântându-vă de dragostea cea dumnezeiască, mucenicilor, focul nedumnezeirii cu râurile sângiurilor l-aţi stins, şi strălucind ca nişte stele luminoase, toată lumea cea de sub soare o aţi luminat.

Moaştele cele luminoase ale mucenicilor strălucesc lumină de tămăduiri, celor ce cu credinţă aleargă către dânşii; că au scos daruri din izvoarele Mântuitorului, râvnind patimii Lui celei de bunăvoie.

Slavă...

Turnurile credinţei, jertfele lui Hristos, fiind ascunse mai-nainte mulţi ani, acum s-au arătat, şi s-au adus prin mâini de arhiereu, cu bună credinţă şi cu cuviinţă.

Şi acum..., a Născătoarei

Bucură-te, ceea ce ai născut pe Domnul a toată lumea. Bucură-te, ceea ce ai pricinuit oamenilor bucuria; bucură-te, munte umbros şi netăiat; bucură-te, Preacurată, întărirea credincioşilor.

Irmosul: Doamne, cela ce ai făcut cele deasupra crugului ceresc şi ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întăreşte întru dragostea Ta, că Tu eşti marginea doririlor, şi credincioşilor întărire, unule Iubitorule de oameni.

Sedealna, glasul 1:

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Surpând arătat înşelăciunea vrăjmaşului, şi de zavistie fiind ascunşi întru mulţi ani, v-aţi arătat nouă, prea lăudaţilor mucenici, tămăduind patimile sufletelor noastre. Şi vindecând durerile trupurilor, întru slava Dumnezeului nostru.

Slavă..., Şi acum..., a Născătoarei

Chiverniseşte, Curată, viaţa mea cea ticăloasă şi te milostiveşte spre sufletul meu, cel ce se alunecă de mulţimea greşelilor întru adâncul pierzării prea curată; şi în ceasul înfricoşatei morţi, tu pe mine mă răpeşte de la dracii cei ce mă clevetesc şi din toată munca.

A Crucii, a Născătoarei

Şi prin inima ta Fecioară prea curată fără prihană, a trecut cu adevărat sabie, când ai văzut pe Fiul tău înălţându-Se pe Cruce, binecuvântată Marie, prea curată, scăparea celor păcătoşi, Născătoare de Dumnezeu, întărirea credincioşilor.

Cântarea a 4-a

Irmos: Tu eşti tăria mea, Doamne, Tu şi puterea mea, Tu Dumnezeul meu, Tu bucuria mea; Cela ce nu ai lăsat Sânurile Părinteşti, şi a noastră sărăcie o ai cercetat. Pentru aceasta cu proorocul Avvacum strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Junghierea şi moartea Ta cea de bunăvoie, Dătătorule de viaţă, o a poftit ceata pătimitorilor, şi răbdând multe feluri de osteneli, s-a mutat la dumnezeiasca veselie cea fără de durere, cu mulţumire cântând: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Îngrădindu-se cu platoşa crucii, şi întărindu-se cu dragostea cea dumnezeiască, au risipit unirea vrăjmaşului, şi taberele lui le-au pierdut prin credinţă mucenicii cei dumnezeieşti, cu osârdie cântând: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Slavă...

Luminându-vă cu podoabele bunătăţilor, v-aţi împodobit cu haină roşită din sângiuri mucenicеşti, şi purtând semnul Crucii cel de biruinţă ca un sceptru, v-aţi învrednicit cu adevărat a împărăţi împreună cu Hristos, câştigând nădejdile celor fericiţi.

Şi acum..., a Născătoarei

Maica lui Dumnezeu binecuvântată prea curată, dumnezeiască podoaba purtătorilor de chinuri, ceea ce ai făcut cerească firea noastră cea căzută prin sfatul şarpelui; mântuieşte-mă de toate smintelile vieţii, şi mă învredniceşte să aflu mântuire.

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cela ce eşti Lumină neapusă; şi m-a acoperit întunericul cel străin pe mine ticălosul. Ci mă întoarce, şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele, rogu-mă.

Păzind oasele sfinţilor Tăi, Mântuitorule, care erau ascunse în multă vreme, le-ai arătat acum precum bine ai voit, spre sfinţirea şi mântuirea poporului Tău, Cuvinte, şi spre ruşinarea vrăjmaşilor celor ce Te hulesc.

Gheaţa înşelăciunii o aţi topit cu fierbinţeala credinţei, măriţilor, şi trecând peste multe chinuri de multe feluri de munci, v-aţi odihnit către cetatea cea de sus, fiind într-armaţi cu dragostea, şi plini de mărire.

Slavă...

Cu răbdarea bătăilor, toată mânia vrăjmaşului au gonit ostaşii cei tari, chinuindu-se şi spânzurându-se, şi băgându-se în foc materialnic, toată materia nedumnezeirii o au ars cu darul.

Şi acum..., a Născătoarei

Mai cinstită eşti decât puterile cele de sus, de Dumnezeu dăruită, că ai zămislit pe Cuvântul, cel ce toate le-a făcut cu cuvântul, şi ai născut pe Cel ce S-a născut din Tatăl fără de stricăciune mai-nainte de veci, Preacurată.

Cântarea a 6-a

Irmos: Curăţeşte-mă Mântuitorule...

Ca nişte crini răsăriţi în văile cele înţelegătoare, pe toţi îi umpleţi de miros dumnezeiesc, prea lăudaţilor, şi toată răutatea sufletelor o goniţi, purtătorilor de chinuri, vrednicilor de minuni.

Sângiurile cele închegate ale mucenicilor, tămăduiesc rănile sufletelor. Căci cu acelea rănind tare pe vrăjmaşul, prin Dumnezeiescul Duh s-au făcut casă de doctorie fără de plată, celor ce cu fierbinţeală cer tămăduiri.

Slavă...

Cereţi mucenicilor, de la Mântuitorul, biruinţe împăraţilor celor binecredincioşi; şi arhiereului ce v-a adus pe voi cu dragoste fierbinte, bună primirea cea de sus.

Şi acum..., a Născătoarei

Din tine S-a arătat Dumnezeu oamenilor cu luarea trupului, Preacurată, şi a luat din tine a mea sărăcie, Cel bogat, dăruindu-mi intrările nemuririi.

Irmosul: Curăţeşte-mă Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele, şi mă ridică dintru adâncul răutăţilor, rogu-mă. Căci către Tine am strigat; şi mă auzi Dumnezeul mântuirii mele.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Din pământ strălucind, ca nişte luminători, toată negura păgânătăţii aţi gonit, şi pe credincioşi aţi luminat, dumnezeieşti mucenici, ai Treimii apărători.

Icos: Ca nişte trandafiri în mijlocul spinilor, moaştelor voastre înflorind, mireasma Ortodoxiei dau din sine lumii, cinstiţii şi prea măriţii mucenici. Cele frumoase ale lumii lepădându-le, bine durerile aţi suferit, pe împăraţii cei păgâni aţi mustrat, şi pe Împăratul şi Stăpânul tuturor l-aţi propovăduit cu îndrăzneală. Pentru aceasta frumuseţile cereşti văzându-le, Împăratului veacurilor cu osârdie aduceţi rugăciune pentru noi, cei ce săvârşim pomenirile voastre, dumnezeieşti mucenici, ai Treimii apărători.

Sinaxar

Întru această lună, în ziua a douăzeci şi doua, pomenirea Sfinţilor mucenici şi apostoli, ale căror moaşte s-au aflat în Evghenia, în zilele împăratului Arcadie.

Stih: Mucenicii cei ascunşi arătându-se din pământ,
Toată stricăciunea de pe faţa pământului sunt curăţind,
În a douăzeci şi doua zi, din pământ s-a ivit,
Cinstitele oase ale celor ce au pătimit.

Ocârmuind scaunul Constantinopolului prea sfântul Toma, s-au aflat sfintele moaşte zăcând în pământ, şi îndată au fost ridicate cu cinste de arhiereu, făcându-se acolo adunare de popor, când s-au tămăduit şi boli fără leac.

Iar după câţiva ani din dumnezeiasca arătare, se descoperi oarecăruia Nicolae cleric şi scriitor bun, ca adică să fie unele dintr-acele moaşte, ale lui Andronic şi ale Iuniei, de care pomeneşte dumnezeiescul apostol Pavel la Epistola cea către Romani.

Tot în această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru şi mărturisitorul Atanasie, cel din Pavlopetria.

Stih: Atanasie creşterea lui Pavlopetru cel lăudat,
Împreună cu apostolii Petru şi Pavel s-au aşezat.

Acest cuvios s-a născut în Constantinopol, având părinţi cucernici, cinstitori de Dumnezeu şi foarte bogaţi. Deci fiind evlavios din tânăra vârstă, dorea să se îmbrace în schima monahicească. Pentru aceasta ducându-se în părţile sânului mării Nicomidiei, şi-a tuns părul; şi atâta s-a înălţat cu faptele bune, încât şi împăraţilor s-a făcut cunoscut. Iar pe vremea lui Leon luptătorul de icoane, fiind pârât că cinsteşte prea curatele icoane, la multe munci a fost dat, și la amară izgonire şi

necazuri. Deci rămânând neplecat şi credinţa ortodoxă până în sfârşit păzindu-o, s-a mutat către Domnul.

Tot în această zi, Sfânta Antusa, şi douăsprezece slujnice ale ei, care de sabie s-au săvârşit.

Stih: Antuso pe slujnicele tale prietene aflând
Care împreună cu tine de sabie sunt murind.

Tot în această zi, Sfântul mucenic Sinetos.

Stih: Sinetos deşi moare de sabie, însă cântă ca la psalm:
Văzând pe cei neînţelegători mă topeam.

Tot în această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Talasie şi Limneu.

Stih: Limanul cel lin pe Limneu şi Talasie i-au primit,
Pe cei ce din viaţă ca din mare au fugit.

Din aceşti sfinţi, Talasie într-un oarecare munte şi-a făcut sihăstrească locuinţă, pe toţi covârşind cu curăţia obiceiului şi smerenia gândului. Iar Limneu, prea mult lăudând viaţa sihăstrească, s-a dus la pomenitul marele Talasie foarte tânăr fiind. Şi învăţându-se de acela sihăstrească petrecere, de acolo s-a dus la pururea fericitul Maron. A căruia viaţă râvnindu-o, a ales să vieţuiască fără de acoperământ.

Şi ducându-se spre vârful unui munte ce avea deasupra lui un sat cu numele Targala; întru aceasta a petrecut, sihăstreşte vieţuind; fără a-şi face colibă, cort sau căsuţă, ci numai cu un ţarc de pietre pe sine ocolindu-se, Cerul avea acoperământ. Pentru aceasta a luat de la Dumnezeu şi darul minunilor; încât şi dracii izgonea, şi boli vindeca apostoleşte urmând.

Umblând oarecând sfântul, a fost muşcat de un şarpe; ci cu singură rugăciunea s-a mântuit de moarte.

Şi oarecând căzând în patimă de pântece (care aceasta este cumplită şi foarte rea), cu chemarea lui Dumnezeu, a primit mântuire.

Şi pe cei lipsiţi de vedere, ce erau siliţi a fi cerşetori, adunându-i şi făcându-le chilii după numărul lor, le-a poruncit să petreacă într-însele, aducându-le lor hrana cea de nevoie de la cei ce veneau către dânsul.

Şi întregi treizeci şi opt de ani, petrecând fără de acoperământ, şi-a dat duhul la Dumnezeu cu pace.

Tot în această zi, Sfântul Telesfor, episcopul Romei.

Stih: Telesfor adus-a roadă fiind tăiat,
Ca o sămânţă aleasă, prin bun sfârşit.

Tot în această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Varadat.

Stih: Precum zice Pavel, omorându-şi mădularele pe pământ.
Varadat de cerească viaţă s-a împărtăşit.

Acesta era din cetatea Antiohiei şi iubind viaţa sihăstrească şi filozofească, s-a închis pe sine într-o chilioară de acolo apoi s-a dus pe o culme de deal mai înaltă, şi-şi făcu o ladă de lemn, atâta de mică, încât nu-i încăpea trupul. Pentru aceasta era silit pururea să se plece, neavând înălţimea potrivită cu trupul său, nici fiind scândurile lipite; ci fiind şi scurtă în pereţi, şi asemenea cu nişte laţuri deschise, întrucât nici de vătămarea ploii, nici de arsura soarelui se putea apăra.

Deci multă vreme vieţuind în acest loc, mai în urmă a ieşit, supunându-se îndemnărilor lui Teodot episcopul Antiohiei.

Deci sta de-a pururea avându-şi mâinile întinse spre Cer, şi lăudând pe Dumnezeul a toate, şi trupul avându-şi acoperit cu o haină de piele, numai o deschizătură lăsată spre răsuflarea nasului şi a gurii, şi tot acest necaz îl suferea neavându-şi nici trupul sănătos; ci foarte de multe patimi fiind cuprins. Dar fiind învăpăiat de înfocată osârdie, şi de dragoste dumnezeiască, se silea a pătimi pentru răsplătirea cununilor, pe care aştepta să le primească mutându-se către Dumnezeu.

Tot în această zi, cel dintru sfinţi, părintele nostru Vlasie, papa Romei, care cu pace s-a săvârşit.

Stih: Vlasie arhiereu mare arătându-se.
Mai vârtos a fi podoabă scaunului său văzându-se.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Cântarea a 7-a

Irmos: De pogorârea lui Dumnezeu focul s-a ruşinat în Babilon oarecând. Pentru aceasta tinerii în cuptor cu bucuros picior, ca într-o grădină verde, săltând au cântat: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Cu mucenicia făcându-vă odinioară cunoscuţi, Celui ce v-a zidit, şi fiind ascunşi nevăzuţi, acum v-aţi arătat nouă prea lăudaţilor mucenici, care cântăm: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Scoate-ţi oamenilor astăzi apa mântuirii din fântâna, care izvorăşte prin moaştele mucenicilor, ca din nişte pâraie fără materie, şi Celui ce i-a mărit pe dânşii, cântaţi: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă...

Cei ce s-au arătat locaşuri luminii prin multe chinuri, fiind ascunşi întru ani mulţi, întru ascunzătoare întunecoasă acum ca din nişte locuri ascunse au strălucit luminători, pătimitorii Tăi, Hristoase, povăţuindu-ne pe noi la lumină.

Şi acum..., a Născătoarei

Proorocii au vestit mai-nainte adâncul tainei tale Fecioară. Că ai purtat în pântece pe Dumnezeu zămislit din prea curate sângiurile tale, Fecioară, şi L-ai născut în două firi, spre mântuirea şi slobozirea noastră.

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori cuptorul...

Fiind mucenicii ca nişte viţe ale viei celei fără materie, ne-a înflorit nouă struguri de cunoştinţa lui Dumnezeu, şi ne-a dres nouă tuturor vin de nemurire, care goneşte arătat beţia cea stricătoare de suflet, cântând: Preoţi binecuvântaţi, noroade prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Cu curgerile sângelui au secat râurile nebuniei idoleşti, şi focul poruncii tiranului celui fără de Dumnezeu l-au făcut cenuşă, pătimitorii slavei lui Hristos. Şi din destul a adăpat toată inima, care cu credinţă strigă: Preoţi binecuvântaţi, noroade prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl, şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Cel mai ales din arhierei, cu sfinţire pornindu-se, a făcut adunare de aducerea voastră cea sfinţită, prea fericiţilor, şi peste an o cinsteşte pe dânsa, împreună cu toată adunarea cea sfinţită, cântând: Tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi, noroade prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Şi acum..., a Născătoarei

Sfinţindu-te cu Duhul, Născătoare de Dumnezeu, prea fără prihană, ai născut pe Sfântul, cel ce Se odihneşte pe sfinţi, şi pe singur Făcătorul de bine Dumnezeu, care sfinţeşte pe toţi cei ce cu credinţă strigă: Tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi, noroade prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

De şapte ori cuptorul, muncitorul haldeilor, l-a ars nebuneşte, pentru cinstitorii de Dumnezeu. Iar văzându-i pe aceştia cu putere mai bună mântuiţi, Făcătorului şi Mântuitorului, a strigat: Tineri bine-L cuvântaţi, preoţi lăudaţi-L, noroade prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Spăimântatu-s-a de aceasta...

Unul pe altul invitându-se către viaţă, îndemnându-se dintre dânşii să fie îndrăzneţi, au suferit chinurile pătimitorii, strigând: Iată vreme bine primită; să stăm, şi să biruim pe vrăjmaşul. Că Hristos puitorul de nevoinţă întinde cununile, Cel ce pentru noi a voit să pătimească.

Înălţatu-Te-ai pe lemn Cuvântule al lui Dumnezeu, şi ai tras către Tine cetele mucenicilor, care au închipuit patima, şi junghierea Ta, care de bunăvoie ai luat Stăpâne pentru milostivire, de care dorind de Tine vitejii ostaşi, ca nişte jertfe s-au junghiat.

Slavă...

Învrednicindu-vă prea lăudaţi mucenici, purtătorilor de chinuri, a împărăţii pururea cu Hristos în ceruri cu bucurie, cereţi biruinţă mai-marelui nostru şi arhi-

păstorului, sufletească mântuire, şi tuturor celor ce cu credinţă vă laudă pe voi astăzi.

Şi acum..., a Născătoarei

Norule al Soarelui celui înţelegător, goneşte norii sufletului meu. Uşă a lui Dumnezeu, deschide-mi rogu-mă, uşile dreptăţii, Stăpână şi mă îndreptează către intrările cele bune Fecioară, mântuindu-mă de smintelile cele de multe feluri ale vicleanului.

Irmosul: Spăimântatu-s-a de aceasta Cerul, şi marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu s-a arătat oamenilor trupeşte, şi pântecele tău s-a făcut mai desfătat decât cerurile. Pentru aceea pe tine Născătoare de Dumnezeu, începătoriile cetelor îngereşti şi omeneşti te slăvim.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială şi Otpustul.

Canon de rugăciune la sărbătoarea aflării moaştelor Sfinţilor mucenici din Evghenia (22 februarie)

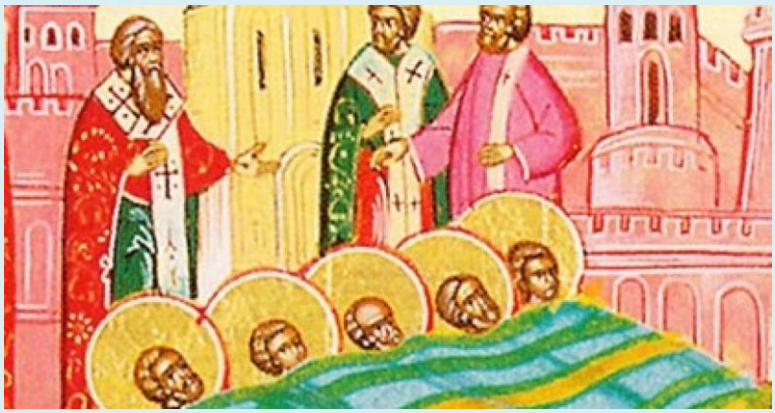

Tropar la sărbătoarea aflării moaştelor Sfinţilor mucenici din Evghenia, glasul al 4-lea: Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru. Că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Cântarea 1

Irmos: Pe Faraon cel ce se purta pe car, l-a cufundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut oarecând minuni, lovind în chipul Crucii şi despărţind marea şi pe Israel cel ce fugea pedestru l-a mântuit; pe cel ce cânta cântare lui Dumnezeu.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind luminaţi cu daruri mucenicеşti şi stând cu dragoste înaintea lumii celei mari, cu totul luminaţilor mucenici, risipiţi norii sufletelor noastre şi furtuna patimilor, cu darul Atotputernicului nostru Dumnezeu.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Ceata mucenicilor dându-se cu totul lui Dumnezeu, celui ce vede toate şi legându-şi sufletele de dragostea Lui, au dezlegat nodul răutăţii. Şi dăruiesc dezlegare de păcate, celor ce-i fericesc pe ei cu credinţă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cei ce prin ostenelile chinurilor au sfărâmat cu adevărat pe vicleanul şi din zavistie mulţi ani au fost ascunşi, astăzi s-au arătat şi pe mâini de preot înţelepţit de Dumnezeu sunt aduse în Biserică, dând lumii mântuire.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Izbăveşte-mă, Fecioară Maică, de vrăjmaşii văzuţi şi nevăzuţi, ceea ce ai născut pe Dumnezeu Cuvântul văzut, care era nevăzut; şi cu liniştea ta potoleşte valul patimilor mele, tu singura îndreptare a oamenilor.

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, cel ce ai făcut...

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Înfierbântându-vă de dumnezeiasca dragoste mucenicilor, aţi stins focul necredinţei cu râurile sângelui vostru; şi strălucind ca nişte stele luminoase, toată lumea cea de sub soare aţi luminat-o.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Moaştele cele luminoase ale mucenicilor strălucesc lumină de tămăduiri, celor ce cu credinţă aleargă către dânşii; că daruri au scos din izvoarele Mântuitorului, râvnind Patimii Lui celei de bunăvoie.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Turnurile credinţei, jertfele lui Hristos, ascunse fiind mai înainte cu mulţi ani, acum s-au arătat şi cu evlavie şi cuviosie au fost aduse în Biserică de mâini de arhiereu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Bucură-te, ceea ce singură ai născut pe Domnul a toate; Bucură-te, ceea ce ai mijlocit bucuria oamenilor; Bucură-te, munte umbros şi netăiat; Bucură-te, Preacurată, întărirea credincioşilor.

Irmosul: Doamne, cel ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc şi ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întăreşte întru dragostea Ta; că Tu eşti Marginea doririlor şi credincioşilor Întărire, unule Iubitorule de oameni.

Cântarea a 4-a

Irmos: Tu eşti tăria mea, Doamne, Tu şi puterea mea; Tu Dumnezeul meu, Tu bucuria mea; Cel ce nu ai lăsat Sânurile Părinteşti şi a noastră sărăcie ai cercetat-o. Pentru aceasta cu proorocul Avacum strig către Tine: Slavă puterii Tale, Doamne.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Junghierea şi moartea Ta cea de bunăvoie, Dătătorule de viaţă, a dorit-o ceata nevoitorilor; şi răbdând multe feluri de osteneli, s-a mutat la dumnezeiasca veselie cea fără de durere, cu mulţumire cântând: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Înconjurându-se cu platoşa Crucii şi întărindu-se cu dragostea cea dumnezeiască, mucenicii cei dumnezeieşti au risipit unirea vrăjmaşilor şi taberele lor le-au pierdut prin credinţă cu osârdie cântând: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Luminându-vă cu podoabele faptelor bune, v-aţi îmbrăcat cu haină roşie din sângele mucenicesc şi purtând semnul Crucii cel de biruinţă ca un sceptru, v-aţi învrednicit cu adevărat a împărăţi împreună cu Hristos, câştigând nădejdile celor fericiţi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Maica lui Dumnezeu, binecuvântată prea curată, dumnezeiască podoabă a purtătorilor de chinuri, ceea ce ai îndumnezeit firea noastră cea căzută prin sfatul şarpelui, izbăveşte-mă de toate smintelele vieţii şi mă învredniceşte să aflu mântuire.

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce mai lepădat de la faţa Ta, Cel ce eşti Lumină neapusă şi m-a acoperit întunericul cel străin pe mine, păcătosul? Ci, Te rog întoarce-mă şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Păzind moaştele Sfinţilor Tăi, Mântuitorule, care erau ascunse de multă vreme, le-ai arătat precum ai binevoit, spre sfinţirea şi mântuirea poporului Tău, Cuvinte şi spre ruşinarea vrăjmaşilor celor ce Te hulesc pe Tine.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Gheaţa înşelăciunii aţi topit-o cu căldura credinţei, măriţilor; şi trecând peste multele dureri ale chinurilor de multe feluri, v-aţi odihnit către Cetatea cea de sus, fiind într-armaţi cu dragoste şi plini de slavă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu răbdarea bătăilor toată mânia vrăjmaşului au alungat-o ostaşii cei tari; şi fiind chinuiţi şi spânzuraţi şi în foc materialnic aruncaţi, toată materia nedumnezeirii au ars-o, cu harul.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Mai cinstită eşti decât Puterile cele de sus, de Dumnezeu dăruită, că ai zămislit pe Cuvântul, Cel ce toate le-a făcut cu cuvântul; şi ai născut pe Cel ce S-a născut din Tatăl fără de stricăciune, mai înainte de veci, Preacurată.

Cântarea a 6-a

Irmos: Curăţeşte-mă, Mântuitorule...

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca nişte crini răsăriţi în văile cele duhovniceşti, pe toţi îi umpleţi de miros dumnezeiesc, prea lăudaţilor; şi toată răutatea sufletelor o îndepărtaţi, purtătorilor de chinuri, vrednicilor de laudă.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Sângele cel închegat al mucenicilor, vindecă rănile sufletelor; căci cu acela rănind tare pe vrăjmaşul, prin Dumnezeiescul Duh, s-au făcut casă de sănătate fără de plată, celor ce cu căldură cer tămăduiri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cereţi, mucenicilor, de la Mântuitorul biruinţă celor binecredincioşi împotriva vrăjmaşilor; iar pentru arhiereul ce v-a adus moaştele voastre cu dragoste fierbinte, cereţi bunăvoinţa cea de sus.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Din tine S-a arătat Dumnezeu oamenilor, prin luarea de Trup, Preacurată; Cel bogat a luat din tine a mea sărăcie, dăruindu-mi intrările nemuririi.

Irmosul: Curăţeşte-mă, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele; şi Te rog ridică-mă din adâncul răutăţilor, căci către Tine am strigat: auzi-mă Dumnezeul mântuirii mele.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Din pământ strălucind ca nişte luminători, toată negura păgânătăţii aţi alungat şi pe credincioşi i-aţi luminat, dumnezeieştilor mucenici, ai Treimii apărători.

Cântarea a 7-a

Irmos: De pogorârea lui Dumnezeu focul s-a ruşinat în Babilon, oarecând. Pentru aceasta tinerii în cuptor, cu picioarele vesele ca într-o grădină verde, săltând au cântat: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu mucenicia făcându-vă odinioară cunoscuţi Celui ce v-a zidit şi ascunşi fiind în Taină acum, în chip desăvârşit v-aţi arătat, prea lăudaţilor mucenici nouă, care cântăm: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Scoateţi, oamenilor, astăzi apa mântuirii din fântâna care izvorăşte, ca din nişte pâraie nematerialnice, din moaştele mucenicilor; şi cântaţi Celui ce i-a mărit pe dânşii: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cei ce s-au arătat prin chinuri, locaşuri Luminii, ascunşi fiind de mulţi ani în ascunzătoare întunecoasă, au strălucit ca nişte luminători, din locuri ascunse, nevoitorii Tăi, Hristoase, povăţuindu-ne pe noi la Lumină.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Proorocii au vestit mai înainte adâncul tainei tale, Fecioară; că ai purtat în pântece pe Dumnezeu, zămislit din prea curatul tău sânge, Fecioară; şi L-ai născut în două firi, spre mântuirea şi răscumpărarea noastră.

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori a ars cuptorul...

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca nişte viţe ale Viei celei fără de materie fiind mucenicii, ne-au înflorit nouă strugurii cunoaşterii de Dumnezeu; şi au dres tuturor vin de nemurire, care face să înceteze cu adevărat beţia cea de suflet stricătoare, cântând: preoţi bine cuvântaţi, popoare prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu scurgerile sângelui au secat râurile nebuniei idoleşti şi focul poruncii tiranului celui fără de Dumnezeu l-au făcut cenuşă, nevoitorii pentru Slava lui Hristos; şi au adăpat din destul toată inima, care cu credinţă cântă: preoţi bine cuvântaţi, popoare prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Cel mai ales dintre arhierei, pornindu-se cu sfinţire a făcut aducerea moaştelor voastre, prea fericiţilor; şi în fiecare an o cinsteşte pe dânsa, împreună cu toată tagma cea sfinţită, cântând: tineri bine cuvântaţi, preoţi lăudaţi, popoare prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Sfinţită fiind de Duhul, Născătoare de Dumnezeu, cea cu totul fără de prihană, ai născut pe Sfântul cel ce Se odihneşte pe sfinţi şi pe Însuşi Făcătorul de bine, Dumnezeu, care sfinţeşte pe toţi cei ce cu credinţă strigă: tineri bine cuvântaţi, preoţi lăudaţi, popoare prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

De şapte ori nebuneşte a ars cuptorul chinuitorul haldeilor, pentru cinstitorii de Dumnezeu. Dar văzându-i pe aceştia mântuiţi de o putere mai mare, Făcătorului şi Mântuitorului a strigat: tineri bine cuvântaţi, preoţi lăudaţi, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Spăimântatu-s-a cerul...

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Unul pe altul îndemnându-se spre viaţă şi povăţuindu-se între dânşii să fie îndrăzneţi, nevoitorii au suferit chinurile, strigând: iată vremea este prielnică; să stăm şi să biruim pe vrăjmaşul. Că Hristos, Împărţitorul de răsplată, Cel ce pentru noi a voit să pătimească, ne întinde cununile.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Înălţatu-Te-ai pe Lemn, Cuvinte al lui Dumnezeu şi ai atras către tine cetele mucenicilor, care au închipuit Patima şi junghierea Ta, pe care de bunăvoie ai luat-o, Stăpâne, din milostivirea cea pentru noi. Pentru aceasta, dorind după Tine, vitejii ostaşi ca nişte jertfe s-au junghiat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Învrednicindu-vă, prea lăudaţi mucenici, purtătorilor de chinuri, a împărăţi pururea cu Hristos în ceruri, cu bucurie, cereţi biruinţă bine credincioşilor creştini şi arhipăstorului şi sufletească mântuire tuturor celor ce cu credinţă vă laudă pe voi astăzi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Nor al Soarelui celui duhovnicesc, alungă norii sufletului meu; poartă a lui Dumnezeu, te rog deschide-mi uşile dreptăţii, Stăpână şi mă îndreptează către intrările cele bune, Fecioară, izbăvindu-mă de smintelile cele de multe feluri.

Irmosul: Spăimântatu-s-a cerul şi marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor trupeşte şi pântecele tău s-a făcut mai desfătat decât cerurile. Pentru aceea pe tine, Născătoare de Dumnezeu, voievozii Oştirilor îngereşti şi omeneşti te mărim.

Sedelna, glasul 1. **Podobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Surpând cu adevărat înşelăciunea vrăjmaşului şi de zavistie fiind ascunşi vreme de ani îndelungaţi, v-aţi arătat nouă, prea lăudaţilor mucenici, tămăduind patimile sufletelor noastre şi vindecând durerile trupurilor, întru slava Dumnezeului nostru.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul 1. **Podobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Chiverniseşte, Preacurată, sufletul meu cel ticălos şi te milostiveşte spre el, că a alunecat de mulţimea greşelilor întru adâncul pierzării, prea curată; şi în ceasul morţi scapă-mă de demonii ce mă clevetesc şi de toată pedeapsa.

Sedelna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul 1. **Podobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Şi prin inima ta, Fecioară curată şi fără de prihană, a trecut cu adevărat sabie, când ai văzut pe Fiul tău înălţat pe Cruce, prea curată, binecuvântată Marie, scăparea celor păcătoşi, Născătoare de Dumnezeu, întărirea credincioşilor.

Imnografie

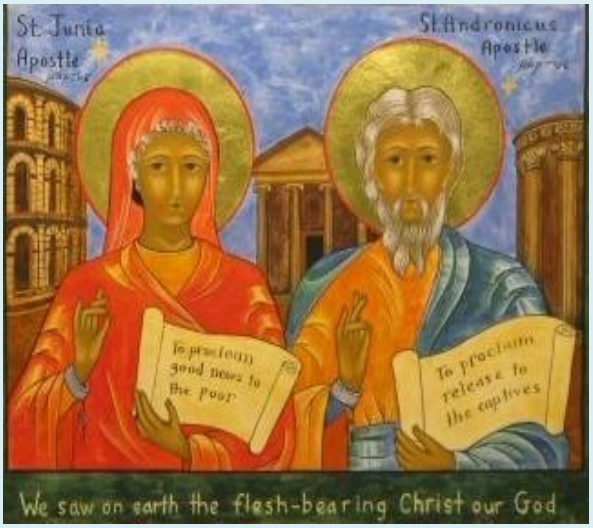

Apostoliţa Iunia

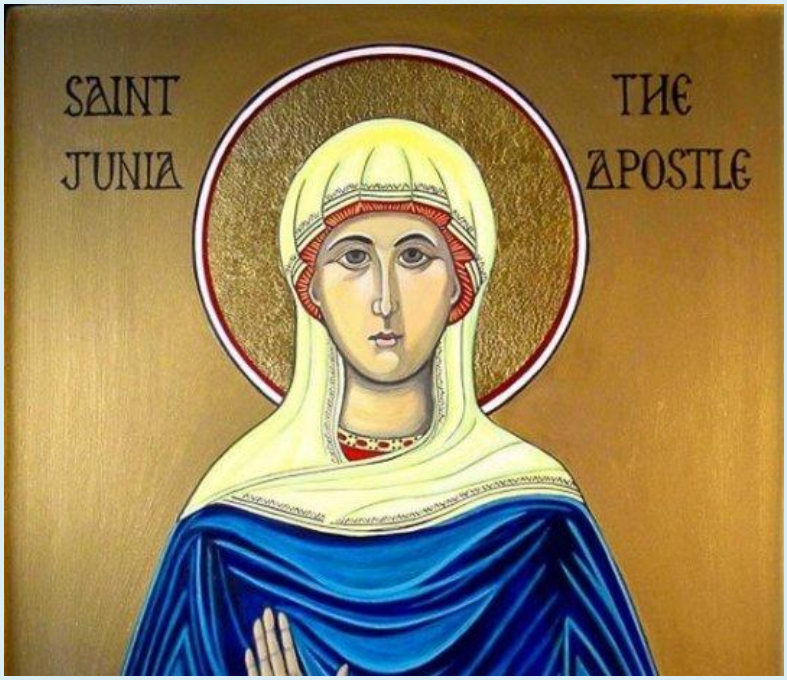

Sfânta, slăvita şi întru tot lăudata Iunia, apostoliţa se numără printre cei şaptezeci. Ea este pomenită de Biserică pe 17 mai, împreună cu Sfântul Andronic şi în 4 ianuarie cu cei şaptezeci.

Cei şaptezeci de apostoli au fost aleşi de Mântuitorul Iisus Hristos însuşi şi trimişi să propovăduiască. Ei au fost aleşi după o vreme de la alegerea celor doisprezece apostoli (Luca 10,1-24).

Apostolul Andronic

Sfântul, slăvitul şi întru tot lăudatul apostol Andronic a fost rudă cu Sfântul apostol Pavel şi unul din cei şaptezeci de apostoli. El este menţionat în Epistola către Romani 16,7 şi este pomenit de Biserică în 17 mai şi în 30 iulie.

El a fost hirotonit episcop în Panonia, dar în loc să stea într-un singur loc, el a propovăduit în întreaga Panonie împreună cu Sfânta Iunia ca ajutoare a sa. Prin credinţă, ei au convertit mulţime de păgâni la Hristos, au distrus multe temple ale idolilor, au alungat demoni, au făcut minuni şi au vindecat orice fel de boală sau suferinţă trupească.

Amândoi au avut parte de moarte mucenicească; sfintele lor moaşte au fost descoperite în împrejurimile Constantinopolului, lângă poarta Evghenia.

Viţe v-aţi arătat viei lui Hristos, înţelepţilor Sila, Silvan, Crescent, Epenet şi Andronic, dătătoare de struguri întru fapte bune, care izvorăsc nouă vinul mântuirii, pe care primindu-l, ne umplem de veselie şi prăznuim cinstită pomenirea voastră, întru care rugaţi-vă ca să se dăruiască nouă mare milă şi iertare greşelilor.

Imnografie

Pentru prăznuirea din 17 mai:

Troparul Sfinţilor apostoli Andronic şi al soţiei sale, Iunia: Sfinţilor apostoli rugaţi pe milostivul Dumnezeu ca să dea iertare de greşeli sufletelor noastre.

Condacul Sfinţilor apostoli Andronic şi al soţiei sale, Iunia: Cunoscuţi însoţitori ai apostolilor şi adevăraţi slujitori ai lui Iisus v-aţi dovedit a fi sfinţiţi vestitori ai venirii Sale, căci primind harul Duhului, slăviţilor Andronic şi Iunia, străluciţi ca nişte candele până la marginile lumii.

Condacul Sfinţilor apostoli Andronic şi al soţiei sale, Iunia: Pe steaua cea prea luminoasă, care cu lumina dumnezeieştii înţelepciuni a luminat neamurile, pe Andronic, apostolul lui Hristos, împreună cu înţeleapta Iunia, care s-a nevoit cu dânsul în propovăduire, să-i lăudăm, strigând: rugaţi-vă neîncetat lui Hristos pentru noi toţi.

Troparul Sfinţilor apostoli Andronic şi al soţiei sale, Iunia: Sfinţilor apostoli rugaţi pe milostivul Dumnezeu ca să dea iertare de greşeli sufletelor noastre.

Pentru prăznuirea din 22 februarie:

Condac la sărbătoarea aflării moaştelor Sfinţilor mucenici din Evghenia: Din pământ strălucind ca nişte luminători, toată negura păgânătăţii aţi alungat şi pe credincioşi i-aţi luminat, dumnezeieştilor mucenici, ai Treimii apărători.

Tropar la sărbătoarea aflării moaştelor Sfinţilor mucenici din Evghenia, glasul al 4-lea: Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru. Că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Pentru prăznuirea din 30 iulie:

Condac: Viţe v-aţi arătat viei lui Hristos, înţelepţilor Sila, Silvan, Crescent, Epenet şi Andronic, dătătoare de struguri întru fapte bune, care izvorăsc nouă vinul mântuirii, pe care primindu-l, ne umplem de veselie şi prăznuim cinstită pomenirea voastră, întru care rugaţi-vă ca să se dăruiască nouă mare milă şi iertare greşelilor.

Vieţile Sfinţilor - Sfântul apostol Andronic, unul din cei şaptezeci şi Sfânta Iunia, ajutătoarea lui

Sfântul apostol Andronic împreună cu Sfânta Iunia, ajutătoarea sa, a fost vestit în ceata sfinţilor şaptezeci de apostoli, fiindcă a crezut în Hristos, mai înainte de Sfântul apostol Pavel.

Aceştia au fost rude ale Sfântului apostol Pavel, precum mărturiseşte singur de aceasta în epistola cea către Romani, unde zice: ***Închinaţi-vă lui Andronic şi Iuniei, rudeniile mele şi împreună robiţi cu mine, care sunt vestiţi între apostoli şi care au crezut în Hristos mai înainte de mine.***

Sfântul Andronic a fost episcop în Panania. El însă a fost propovăduitor şi învăţător nu numai al unei cetăţi şi ţări, ci şi a toată lumea; pentru că, alergând pretutindeni fără preget, a smuls din temelie înşelăciunea diavolească, propovăduind pe Hristos.

Şi având împreună ajutătoare pe minunata Iunia şi murind cu ea pentru lume, dar vieţuind numai pentru Hristos, pe mulţi i-a atras la dumnezeiasca cunoştinţă. Ei au stricat capiştile idoleşti, au zidit biserici dumnezeieşti, au izgonit duhurile cele necurate din oameni şi au tămăduit patimile celor neputincioşi. Ei au plătit datoria cea de obşte a firii, ca nişte oameni buni platnici şi ducându-se din aceste de aici, au luat de la Domnul cununa apostoliei şi a muceniciei, ca unii ce au pătimit mult de la cei necredincioşi, ale căror sfinte moaşte, împreună cu moaştele multor sfinţi mucenici, s-au aflat în locaşurile cele din Evghenia şi s-au adeverit prin descoperire, precum se scrie despre aceasta în 22 zile ale lunii februarie.

Vieţile Sfinţilor - Aflarea moaştelor sfinţilor mucenici din Evghenia (22 februarie)

În vremile păgânilor împăraţi ai Romei fiind multe prigoniri asupra creştinilor şi nenumăraţi mărturisitori ai numelui lui Iisus Hristos făcându-se mucenici cu diferite morţi, iar trupurile lor cele sfinte lăsându-le neîngropate, spre mâncarea fiarelor şi a păsărilor, se luau în taină de către credincioşi şi se îngropau cu cinste în locuri ascunse, prin case sau prin grădini.

În acest fel şi în locaşurile Evgheniei au fost îngropate mulţime de moaşte ale sfinţilor mucenici care au pătimit pentru Hristos şi au rămas neştiute mulţi ani.

Încetând păgânătatea elinească şi tiranii cu sunet pierind, iar împăraţii creştini luând cârmuirea, s-a luminat toată lumea cu lumina dreptei credinţe şi Biserica lui Hristos era în linişte adâncă. Atunci şi sfintele moaşte ale mucenicilor din Evghenia au fost scoase din pământ ca nişte făclii de sub obroc, prin dumnezeiasca descoperire, adică cu minune.

În acel loc unde au fost îngropate a început a se da bolnavilor diferite tămăduiri, aşa voind Dumnezeu, ca să fie robii lui arătaţi şi cinstiţi. Atunci a mers acolo arhiereul, cu clerul bisericesc şi, săpând în acel loc, au aflat multe moaşte ale sfinţilor mucenici, ale căror nume le ştie numai Dumnezeu, Cel ce i-a scris pe ei în Cartea vieţii, sus în cer.

Aceste sfinte moaşte erau întregi şi nestricate, încât s-a împlinit cu dânşii Sfânta Scriptură: "Păzi-va Domnul toate oasele lor şi nici unul dintr-însele nu se va zdrobi".

Încă şi bună mireasmă ieşea din ele, şi făceau minuni, toate neputinţele tămăduind şi duhurile cele rele şi viclene din oameni gonind. Apoi s-au dus cu slavă în biserică, cu sobor mare de popor credincios, cu psalmi şi cu cântări.

După acestea s-a descoperit unui cleric, cu numele Nicolae, care era bărbat îmbunătăţit, că între multele moaştele mucenicești ce s-au aflat în Evghenia, sunt şi moaştele Sfântului Andronic, unul din cei 70 de apostoli, şi ale Iuniei, ajutătoarea lui, pe care îi pomeneşte Sfântul apostol Pavel în epistola către Romani, zicând: "Închinaţi-vă lui Andronic şi Iuniei, rudeniile mele, şi împreună robiţilor mei, care sunt vestiţi între apostoli".

Sfântul apostol Andronic și soția sa, Iunia - drumul spre sfințenie

Vestit în ceata celor 70 de apostoli, împreună cu soția sa Iunia, Sfântul Andronic a crezut în Hristos înaintea Sfântului apostol Pavel, ruda sa, și a ajuns propovăduitor al dreptei credințe în toată lumea.

***

Episcop în Panania, Sfântul apostol Andronic alerga pretutindeni pentru a dărâma capiștile idolești și a construi biserici. Înzestrat cu multe daruri, alunga duhurile cele rele și îi tămăduia de patimi pe cei neputincioși.

Murind pentru lume, împreună cu soția sa, și trăind numai pentru Hristos, au îndurat multe chinuri din pricina necredincioșilor, luând cununa apostoliei și a muceniciei. Sfintele lor moaște s-au descoperit în locașurile din Evghenia, alături de cele ale altor sfinți mucenici.

Sinaxar - Pomenirea Sfinţilor apostoli Andronic şi Iunia

În această lună (mai), în ziua a şaptesprezecea, pomenirea Sfinţilor apostoli Andronic şi Iunia.

Acest apostol al Domnului, ca şi cum ar fi fost cu aripi a înconjurat toată lumea, smulgând toată înşelăciunea nebuniei idoleşti din rădăcină şi propovăduind pe Hristos.

El a avut dimpreună următoare lui pe mult-minunata Iunia, care era moartă pentru lume şi vieţuia numai pentru Hristos, Mântuitorul.

Şi trăgând spre dumnezeiasca cunoştinţă pe mulţi, au stricat capişti idoleşti şi au zidit dumnezeieşti biserici în toate părţile şi gonind duhuri necurate de la oameni şi tămăduind boli fără de leac, şi-au plinit şi ei ca nişte oameni obştească datorie a firii şi prin moarte s-au mutat la viaţa cea veşnică.

De aceştia pomeneşte şi marele apostol Pavel, în Epistola către Romani (XVI, 7), zicând: ***"Spuneţi închinăciune lui Andronic şi Iuniei, rudelor mele şi soţilor mei***

în robie, care sunt vestiţi între apostoli, care şi mai înainte de mine au fost în Hristos".

Sinaxar - Pomenirea aflării moaştelor Sfinţilor mucenici din Evghenia, care s-a întâmplat în zilele împăratului Arcadiu (22 februarie)

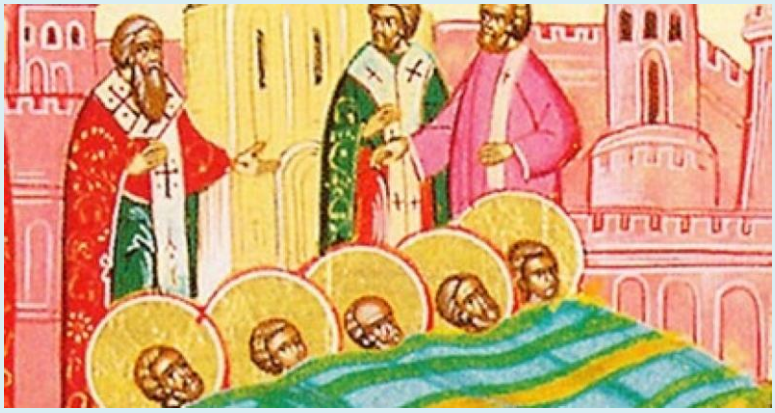

În această lună (februatie), ziua a douăzeci şi doua pomenirea aflării moaştelor Sfinţilor mucenici din Evghenia, care s-a întâmplat în zilele împăratului Arcadiu.

Pe când scaunul Constantinopolului era cârmuit de prea sfinţitul Toma, mulţime de sfinte moaşte s-au aflat zăcând în pământ. Îndată au fost ridicate, cu cinste, de arhiereu şi făcându-se acolo adunare de mult popor, mulţi s-au tămăduit de boli fără de leac.

Iar după câţiva ani, prin dumnezeiasca arătare, s-a descoperit unui oarecare Nicolae, care era cleric şi scriitor bun, că unele dintr-acele moaşte erau ale lui Andronic şi ale Iuniei, de care pomeneşte dumnezeiescul apostol Pavel în Epistola către Romani.

Sinaxar - Sfântul apostol Andronic și soția sa, Iulia - 17 mai

https://www.trinitas.tv/sfantul-apostol-andronic-si-sotia-sa-iulia-17-mai/

***

Lucrarea misionară a Sfinților apostoli de propovăduire a Evangheliei a fost sprijinită de efortul misionar al multor alți creștini. De altfel, chemarea tuturor creștinilor este de a fi martori și mărturisitori ai învierii Domnului în lumea în care trăiesc. Între primii creștini cunoscuți din Noul Testament cu numele, care s-au remarcat în mod deosebit în slujirea misionară se numără Sfinții apostoli Andronic și Iunia.

În Epistola către Romani a Sfântului apostol Pavel, în încheierea acesteia, apostolul transmite o serie de salutări fraților creștini din comunitate pe care îi cunoștea personal. Între aceștia se numărau și Andronic și Iunia. „Îmbrățișați pe Andronic și pe Iunia, cei de un neam cu mine și împreună închiși cu mine, scrie apostolul Pavel, care sunt vestiți între apostoli și care înaintea mea au fost în Hristos.”

Aflăm din acest salut faptul că cei doi sfinți proveneau dintre iudei, poate chiar din tribul lui Veniamin din care făcea parte și apostolul Pavel. La fel, este posibil ca aceștia doi să fi fost împreună prigoniți și să sufere lanțuri și încarcerare împreună cu Sfântul Pavel în multele instanțe în care el a fost supus unor astfel de încercări.

Știm că Sfântul Pavel amintește corintenilor cum întrece pe cei care îi negau autoritatea pentru că a suferit comparativ cu aceștia „în osteneli mai mult, în închisori mai mult, în bătăi peste măsură, la moarte adeseori.”

Tot din epistola către Romani se observă faptul că, pe acești doi creștini împreună nevoitori apostolul îi cinstește numindu-i apostoli, chiar vestiți între apostoli, subliniind prin aceasta zelul lor misionar deosebit.

De asemenea, Sfântul Pavel afirmă despre Andronic și Iunia că au fost în Hristos înainte de el, adică sunt iudei care au acceptat credința creștină încă de la început. S-au creștinat probabil la Ierusalim, iar apoi au plecat să lucreze și să propovăduiască între iudeii din diaspora locuind la vremea scrierii epistolei la Roma.

Sfântul Ioan Gură de Aur afirmă faptul că Iunia era soția lui Andronic, o familie misionară la fel ca exemplul unei alte familii celebre de misionari din perioada Noului Testament, Aquila și Priscilla.

Sfântul Ipolit al Romei susține faptul că Andronic a fost înălțat la demnitatea episcopiei și a slujit în această calitate în zona Pannoniei.

Pentru că pe lucrarea neobosită a acestor dintâi creștini se bazează venirea la lumina adevărului a imperiului, creștinii fac an de an pomenirea lor cinstindu-i ca pe niște vrednici apostoli.

Sinaxar - Aflarea moaștelor Sfinților mucenici din Constantinopol - 22 februarie

https://www.trinitas.tv/aflarea-moastelor-sfintilor-mucenici-din-constantinopol-22-februarie/

***

Vremurile dramatice ale persecuțiilor au determinat pe creștinii aflați în pericol să se ascundă și să-și cinstească sfinții în locuri ferite. De multe ori, când luau trupurile mucenicilor trebuiau să le ascundă în locuri unde rămâneau uitate.

Astăzi Biserica noastră prăznuiește bucuria găsirii unui astfel de loc în care au fost așezate moaștele a 17 trupuri de martiri și care au fost uitate timp de câteva sute de ani.

În tipul patriarhului Constantinopolului, Toma la începutul celui de-al șaptelea secol, într-un loc al Constantinopolului au început să aibă loc o serie de minuni. Aici, în locul numit poarta și turnul lui Evgenios, au fost aflate sfintele moaște a mai multor martiri. Ele au fost luate cu evlavie, au fost duse într-o biserică și așezate spre închinare.

Identitatea acestor martiri a rămas multă vreme necunoscută. Mulți ani mai târziu un anume Nicolae Caligraful s-a învrednicit de o descoperire dumnezeiască în care i s-au arătat numele a doi dintre sfinții mucenici. Este vorba de Sfântul Andronic dintre cei 70 de apostoli și de Sfânta Iunia.

Aceștia sunt menționați de către Sfântul apostol Pavel în Epistola către Romani: „Îmbrățișați pe Andronic și pe Iunia, cei de un neam cu mine și împreună închiși cu mine, scrie Sfântul Pavel, care sunt vestiți între apostoli și care înaintea mea au fost în Hristos.”

Aflăm astfel că erau evrei de neam care trăiau atunci în Roma și că primiseră credința înaintea Sfântului Pavel, probabil la Ierusalim. Ambii au trecut prin suferința carcerei pentru credință la fel ca Sfântul Pavel. Zelul și dedicația lor pentru propovăduire i-a învrednicit de renume între apostoli adică între misionarii creștini.

Sfântul Ioan Gură de Aur ne spune că Iunia era soția lui Andronic. Erau la fel ca alte sfinte familii misionare precum Aquila și Priscilla.

De la Sfântul Ipolit Romanul mai aflăm faptul că Andronic a fost episcop în Pannonia.

Murind de moarte martirică, trupurile lor au fost îngropate într-un loc ascuns împreună cu trupurile a mulți alți martiri. Bucuria nespusă a aflării sfintelor moaște ale acestora a marcat atât de mult pe creștinii din acea vreme încât Biserica a păstrat în Sinaxarul ei o zi dedicată acestei binecuvântate descoperiri.

Minunea arătării identității a doi dintre martiri, anume Sfinții Andronic și Iunia a sporit evlavia creștinilor. În cel de-al doisprezecelea secol, în cinstea Sfântului Andronic, ocrotitorul său, împăratul Andronic I Comnenul a înălțat o splendidă biserică chiar pe locul unde au fost descoperiți sfinții.

Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfântul apostol Andronic şi soţia sa, Iunia; Sfinţii cuvioşi Nectarie şi Teofan

Sfinţii Andronic şi Iunia (sec. I) erau rude cu Sfântul apostol Pavel şi au crezut în Hristos -înaintea apostolului neamurilor, precum însuşi mărturiseşte în Epistola sa către Romani, când zice: ***„Îmbrăţişaţi pe Andronic şi pe Iunia, cei de un neam cu mine şi împreună închişi cu mine, care sunt vestiţi între apostoli şi care înaintea mea au fost în Hristos” (Romani 16, 7).***

Sfântul Andronic şi Sfânta Iunia au propovăduit pe Hristos în multe locuri, aducând pe mulţi la dumnezeiasca cunoştinţă.

Aceşti sfinţi sunt cunoscuţi mai ales ca luminători ai Panoniei.

Au întemeiat pretutindeni biserici, au izgonit duhurile necurate din oameni, au tămăduit pe bolnavi şi au adus alinare şi nădejde în sufletele celor neputincioşi.

***

Astăzi, Biserica Ortodoxă îi pomeneşte şi pe Sfinţii cuvioşi Nectarie şi Teofan. Aceşti sfinţi erau fraţi şi făceau parte din familia nobiliară Apsaradon din Ioanina, familie ce a avut un rol deosebit de important în viața orașului.

Au avut parte de o educație aleasă în Mănăstirea Filantropinon în timpul egumenului Macarie. Deşi erau foarte înstăriţi şi se bucurau de multă cinste, simţeau în sufletul lor dorul de a îmbrăţişa viaţa monahală; de aceea, de la o vârstă tânără s-au făcut monahi în orașul lor, Ioanina care a primit pe bună dreptate supranumele de „orașul călugărilor”.

Au primit schima monahală în 1495, fiind tunşi de stareţul Sava. Sfinţii Nectarie şi Teofan au fost ucenicii bătrânului Sava timp de 10 ani, iar după moartea stareţului lor au plecat în Sfântul Munte Athos.

Acolo au fost primiţi de Sfântul ierarh Nifon, patriarhul Constantinopolului, ce se nevoia la Mănăstirea Dionisiu.

În timpul vieţii, sfinţii au ctitorit mai multe mănăstiri şi au vieţuit un timp şi la Meteora, pe stânca Varlaamului, unde au ridicat, de asemenea, o mănăstire.

Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Aflarea moaştelor Sfinţilor mucenicilor din Constantinopol

În vremea păgânilor împăraţi ai Romei, multe şi sângeroase prigoniri s-au abătut asupra creştinilor şi foarte mulţi mărturisitori ai lui Hristos au îndurat moarte de mucenici pentru statornicia lor în credinţa cea adevărată. În acele vremuri, religia cea nouă a creştinilor era considerată religio licita, cu toate că ea propovăduia dreptatea, iubirea, pacea şi buna învoire între oameni.

Prăbuşindu-se stăpânirea împăraţilor păgâni, pe vremea dreptcredinciosului împărat Heraclie (610-641), au început a fi scoase din sânurile pământului moaştele creştinilor ucişi pentru credinţa în Iisus Hristos.

Dumnezeu arăta semne la locul unde erau îngropate trupurile sfinţilor, dând prin acestea bună mireasmă şi tămăduiri bolnavilor. În acele zile s-au aflat moaştele mai multor mucenici din părţile Evgheniei, ale căror nume numai Dumnezeu le ştie.

Deci, mergând la locul minunat, fericitul Toma, patriarhul Constantinopolului (607-610), împreună cu mare sobor de preoţi şi de credincioşi, şi aflând moaştele întregi şi nestricate, le-au aşezat cu mare cinste în biserică, însoţindu-le cu psalmi şi cu cântări.

După aceasta, Dumnezeu i-a descoperit unui cleric cu viaţă aleasă, Nicolae caligraful, că între moaştele aflate sunt şi cele ale Sfântului Andronic, unul dintre cei 70 de apostoli şi ale Sfintei Iunia, de care Sfântul apostol Pavel aminteşte în Epistola către Romani (Romani 16, 7).

Şi aşa, apostolii şi mucenicii Domnului, ale căror nume au rămas necunoscute, se pomenesc în data de 22 februarie, în ziua descoperirii cinstitelor lor moaşte.

Calendar ortodox - Sfântul apostol Andronic și soția sa, Iunia. Sfinții cuvioși Nectarie și Teofan

Sfântul apostol Andronic a fost unul din cei șaptezeci de apostoli și era rudă cu Sfântul apostol Pavel.

El L-a propovăduit pe Mântuitorul Iisus Hristos și a luptat împotriva închinării la idoli. Despre el menționează Sfântul apostol Pavel în Epistola către Romani: ***Îmbrățișați pe Andronic și pe Iunia, cei de neam cu mine și împreună închiși cu mine, care sunt vestiți între apostoli și care înaintea mea au fost în Hristos (Romani 16, 7).***

Prin eforturile misionare ale Sfinților Andronic și Iunia, mulți păgâni s-au convertit la creștinism și au fost construite multe biserici.

În secolul al V-lea, în timpul împăraților Arcadius și Honorius au fost descoperite moaștele Sfinților Andronic și Iunia într-o periferie a Constantinopolului, în

Evghenia, în partea de răsărit. Mai târziu, pe acest loc a fost zidită o biserică impunătoare.

Tot astăzi, Biserica Ortodoxă face pomenirea cuvioşilor Nectarie şi Teofan.

Iulian Dumitraşcu - Calendar ortodox - Aflarea moaştelor Sfinţilor mucenici din Constantinopol

Tropar, glasul 4: Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru. Că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

***

Aflarea moaştelor Sfinţilor mucenici din Constantinopol (sec. XII) - Evghenia este un loc în marginea de răsărit a oraşului Constantinopol, aproape de turnul şi porţile ce se numesc ale lui Evghenie. Aici s-au aflat moaştele multor sfinţi pătimitori din vremea prigoanelor, iar lumea uitase locul unde fuseseră îngropaţi, deoarece mucenicii erau îngropaţi noaptea de frica necredincioşilor.

Cum în locul acela au început să se tămăduiască bolnavii arhiepiscopul Toma al Constantinopolului (sec. al V-lea) s-a dus acolo împreună cu un sobor de preoţi, s-au rugat şi au săpat şi în acest mod au aflat moaştele multor sfinţi mucenici printre care şi ale Sfinţilor Andronic şi Iuniei, prietenii Sfântului apostol Pavel, pomeniţi de Sfântul apostol Pavel în Epistola către Romani. Andronic a fost unul dintre cei 70 de apostoli. Moaştele sfinţilor mucenici au fost îngropate din nou cu toată cuviinţa.

Împăratul Andronic Comnenul (1182-1185) a zidit deasupra lor o Biserică frumoasă, îndemnat fiind şi de dragostea către Sfântul apostol Andronic, al cărui nume îl purta.

Proloage din 22 februarie: Aflarea Sfintelor moaște ale Sfinților mucenici din Evghenia

Luna lui februarie în 22 de zile: aflarea Sfintelor moaște ale Sfinților mucenici din Evghenia.

În vremea păgânilor împărați ai Romei, multe și sângeroase prigoniri s-au abătut asupra creștinilor și nenumărați mărturisitori au îndurat chinuri și moarte de mucenici, pentru statornicia lor în legea cea nouă, a Mântuitorului Hristos. În lumea veche, în care cel slab era robul celui puternic, religia cea nouă a creștinilor, care propovăduia dreptatea, iubirea, pacea și buna învoire între oameni, era socotită un înverșunat vrăjmaș, iar, repeziciunea cu care se răspândea noua credință, dovedea sfârșitul lumii vechi. Cei ce trăiau din asuprire și din silnicie nu puteau vedea cu ochi buni ridicarea robilor, din truda cărora se îndestulau. De aceea, a și fost prigonită cu atâta ură, cu atâta sete de sânge, cu atâtea chinuri cumplite, religia creștinilor. Nu s-au cunoscut în viața omenirii chinuri mai grele, ca cele îndurate de creștini în primele trei veacuri după Hristos. Niciodată n-au fost dați morții oameni nevinovați și fără apărare, ca în vremea prigoanelor, împotriva credinței creștine. Până și trupurile, celor uciși cu grele cazne, nu erau îngropate, ci lăsate pradă păsărilor și fiarelor sălbatice, spre mâncare.

Creștinii le luau în taină, înfruntând primejdia morții și le îngropau cu cinste, prin case, prin grădini și prin locuri ascunse de prigonitori. În acest chip, au fost îngropate și în părțile Evgheniei, mulțime de moaște de Sfinți mucenici, răpuși pentru credința în Hristos. Și, vreme îndelungată, au stat acolo, neștiute și necunoscute de nimeni.

Prăbușindu-se, însă, stăpânirea împăraților păgâni, iar așezările dreptei credințe liniștindu-se, pe vremea dreptcredinciosului împărat Arcadie (395-408), au început a fi scoase, din sânurile pământului, moaștele celor uciși pentru credință, că făcea Dumnezeu semne la locul unde erau îngropate, dând prin ele, tămăduiri bolnavilor și mare și bună mireasmă, vrând Dumnezeu, în acest chip, ca să fie robii Săi prea măriți. Și s-au aflat atunci și moaștele multor mucenici, din părțile Evgheniei, al căror nume, numai Dumnezeu îl știe. Și mergând acolo, episcopul Toma, arhiereul Constantinopolului, împreună cu mare sobor de preoți și de credincioși și aflând sfintele moaște întregi și nestricate, le-au așezat pe ele în biserică, cu psalmi, cu cântări și cu miresme, după cuvântul Domnului: "Păzi-va Domnul oasele lor, nici unul din ele nu se va zdrobi." Și așa, mucenicii Domnului, cei necunoscuți, se pomenesc din rânduiala lui Dumnezeu, la 22 februarie, în ziua aflării cinstitelor lor moaște.

Dumnezeului nostru, slavă !

Întru această zi, cuvânt din Limonar, despre un măscărici, care s-a mântuit cu două femei împreună.

A fost un oarecare măscărici, în cetatea Tarsul Ciliciei, anume Vavila și avea el două femei, numele uneia fiind Comita, iar al alteia, Nicosa. Și acesta petrecea spurcat, făcând cele plăcute celor ce slujesc diavolul.

Însă, odată, a mers el la o biserică și s-a întâmplat a se citi la Evanghelie, după a lui Dumnezeu purtare de grijă, într-acel loc, unde este scris: "Pocăiți-vă, că s-a apropiat Împărăția Cerurilor." Deci, auzind el aceasta, i s-a deschis lui inima spre pocăință și a început a plânge și a se ocărî pe sine pentru faptele sale, pe care le făcuse.

Și, îndată după aceea, a ieșit din biserică, a chemat pe amândouă femeile sale și le-a zis: "Voi știți cum am petrecut spurcat, împreună cu voi și, iată, vă dau vouă averea, pe care v-o făgăduisem. Încă, vă dau vouă și partea mea. Deci, faceți-vă vouă parte întocmai din toate, pentru că eu, de acum, toate le las și mă voi lepăda de toate și, ducându-mă, mă voi face călugăr."

Iar acelea, dacă au auzit acestea, ca și cu o gură răspunzând, i-au zis lui: "Dacă la fărădelegi și la pierzare sufletească părtașe ți-am fost, acum, când voiești să faci lucrul plăcut lui Dumnezeu, oare, ne lași pe noi? Și numai tu singur voiești să te mântuiești? Cu adevărat, nu te vom lăsa pe tine, ci, și la lucrul cel bun, părtașe vom fi ție."

Aceasta auzind-o, Vavila, ducându-se s-a călugărit și s-a închis într-un turn al cetății. Iar acelea, vânzându-și toată averea lor, au împărțit-o la săraci și, în haine cernite îmbrăcându-se, și-au făcut o chilie mică, aproape de turn și s-au închis acolo.

Și era acest Vavila om smerit, plin de frica lui Dumnezeu, umilit și blând și fiind multora de folos și lui Dumnezeu plăcut, la veșnica viață s-a mutat, întru Hristos Iisus Domnul nostru.

Întru această zi, cuvânt al Sfântului Efrem, despre ceasul morții.

Cinstită este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Săi, iar moartea păcătoșilor este rea. Pentru care și zicea proorocul: "Pentru ce să mă tem în ziua cea rea? Că fărădelegea mea mă va împresura."

Căci, va veni ceasul nostru, fraților, va veni negreșit și nu va trece. Singur fiind, gol, fără de ajutor, fără de ocrotire, fără de tovarăși, negătit, fără de îndrăzneală, întru lenevire, în ziua în care nu știe când va ajunge și în ceasul, în care nu se așteaptă, când se va desfăta, când va fi fericit, când se va răsfăța, când fără de grijă va fi, atunci, ceasul omului va sosi și toate deșarte vor rămâne. O mică fierbințeală și toate nefolositoare și zadarnice vor fi; că ne ducem cu toții acolo, unde niciodată nu am mers.

De mulți povățuitori îți este ție atunci trebuință, omule, de multe rugăciuni, de multe ajutorări, în ceasul acela al despărțirii sufletului. Mare este atunci frica, mare cutremurul, mare taina, mare primejdia aceluia ce se desparte de trup și se duce către lumea aceea. Că, dacă aici pe pământ, mutându-se dintr-un loc într-altul, cineva are nevoie de oarecare povățuitori, cu atât mai mult, atunci, când ne ducem în locurile cele ce sunt în veac nețărmurite, de unde nimeni nu s-a întors. De mulți ajutători, zic, iarăși ai trebuință în ceasul acela. Acela este ceasul omului singur și trecere nu are. Ceasul omului singur este sfârșitul a tot ce vedem. Cumplită este trecerea, dar toți o vom cerca. Strâmtă și cu necaz este calea, dar toți vom călători pe dânsa. Amar și greu este paharul, dar toți pe el, și nu pe altul, îl vom bea. Mare

și nearătată este taina morții și nimeni a o povesti nu poate. Plângem și suspinăm, dar nimeni, dintre oameni, nu este, care poate să ne ajute.

Celor care pleacă dincolo le ștergem lacrimile ochilor, limba lor cea arsă o răcorim cu apa, urechea o punem la gura lor, să auzim cuvintele lor cele din urmă, zicând: "Cum te vezi pe tine, frate, acum? Nu te teme, iubitor de oameni este Dumnezeu." Acestea către dânșii le zicem. Nu este întru noi atunci răutate, grijă de bani, grijă de bucate. Și, văzând taina cea mare a morții, ne clătinăm capetele noastre și pe noi înșine ne smerim și vai și amar zicem, când cela ce se duce de la noi, de la toți luându-și iertăciune și pe toți îmbrățișând, zice: "Rămâneți sănătoși, fraților buni, rămâneți sănătoși, rugați-vă, știind și cunoscând că mă duc în cale lungă, pe care niciodată, cu adevărat, nu am călătorit și merg, în țară străină, unde nimeni nu mă cunoaște și în lume înfricoșătoare, de unde nimeni nu s-a întors, și în pământ întunecat, unde nu știu ce mi se va întâmpla, în iad adânc și la judecata, unde îngerii nu cată la fața nimănui. Deci, mântuiți-vă, iubiții mei frați, mântuiți-vă, prieteni, că eu nu mai sunt de acum prieten al vostru, ci străin. Mântuiește-te, bună obște de frați, că nu voi mai călători cu voi împreună. Mântuiți-vă, rudenii rămâneți sănătoși. Puțin timp va trece și veți veni aici, puțin, și veți veni după noi, că vă așteptăm să ne ajungeți, că eu nu mai vin la voi.

Orice bine am lucrat, plată acum am luat și orice faptă bună am trimis înainte, aceasta mă va și întâmpina. De am miluit pe cineva pe pământ, în ceasul acesta mă va milui. Că strâmt și cu necaz este ceasul acesta de acum, la ieșirea sufletului, mai presus decât tot ceasul strâmt și dureros, că, nefiind eu gata, m-a cuprins, și de uscat fiind, am fost tăiat. Nici un bine merinde, nu am eu . Miluiți-mă, ajutați-mă și vă rugați, ca și eu să aflu acolo puțină odihnă, ca să dobândesc acolo, nu multă, ci puțină milă, că am păcătuit mult."

Dumnezeului nostru, slavă ! Amin.

Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfântului apostol Andronic (17 mai)

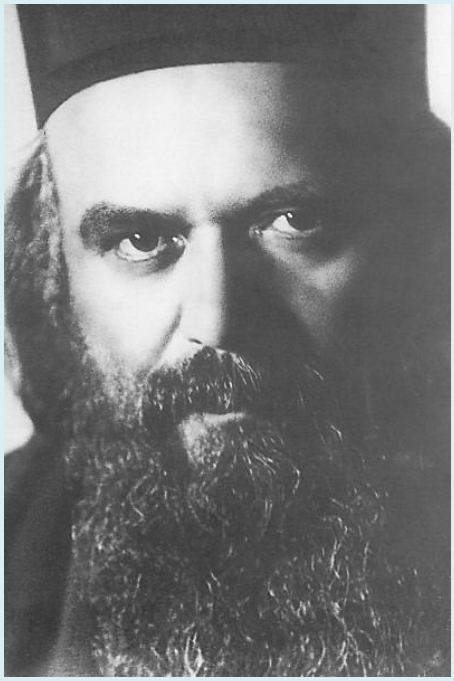

Sfântul Andronic a fost unul dintre cei şaptezeci de apostoli. El era rudenie a Sfântului apostol Pavel, după cum Pavel însuşi spune în Epistola sa către Romani (16:7).

Sfântul Pavel o pomeneşte şi pe Sfânta Iunia cea împreună lucrătoare cu Sfântul Andronic.

Andronic a fost hirotonit episcop al Panoniei, fără a avea tronul episcopal într-un loc anume; ci el călătorea şi predica Cuvântul în întreg cuprinsul Panoniei.

Împreună cu Sfânta Iunia, el a izbutit să aducă pe mulţi la Hristos şi să distrugă multe capişti idoleşti. Ei amândoi aveau de la Duhul Sfânt darul de a lucra minuni, prin care scoteau afară demonii din oameni şi vindecau toate bolile şi suferinţele din popor.

Ei amândoi au luat cununa muceniciei şi îndoit au luat-o: ca apostoli şi ca mucenici.

Sfintele lor moaşte s-au descoperit în regiunea Evgheniei, iar Sinaxarul face pomenire de ele la ziua de 22 februarie.

Cântare de laudă la Sfinţii apostoli Andronic şi Iunia

Apostolul Andronic, a Sfântului Pavel rudă,
Predică sănătatea sufletului şi pacea,
Arzând cu dragoste mare de Hristos,
A Cărui învăţătură ca pe o lumină în întreaga lume o poartă;
Fără multe haine, fără plată şi fără griji,
El bogat este în puterea Duhului Sfânt.

El suferinţele toate cu Sfânta Iunia le împărtăşeşte
Până ce Crucea se înalţă în largul întregii Panonii.
Acolo întunericul piere de razele Crucii alungat,
Acolo pleava se desparte de grâul cel bun.

Acolo oamenii din somnul animalic se scoală
Şi îmbrăţişează darul înfierii de către Dumnezeu.

Ei idolii îi dărâmă ca pe nişte trestii uscate,
Ei duşmănia o leapădă, cu patimile cele de ruşine.

Când inima le plânge, buzele lor cântă:
« Copii ai Tăi suntem, Doamne, o, Tată Ceresc!
Iată noi acum lumina apostolilor Tăi primim.
Iartă-ne nouă desfrânările noastre,
Robia diavolilor
În care am trăit.»

Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfinţilor mucenici din Evghenia, de lângă Constantinopol (22 februarie)

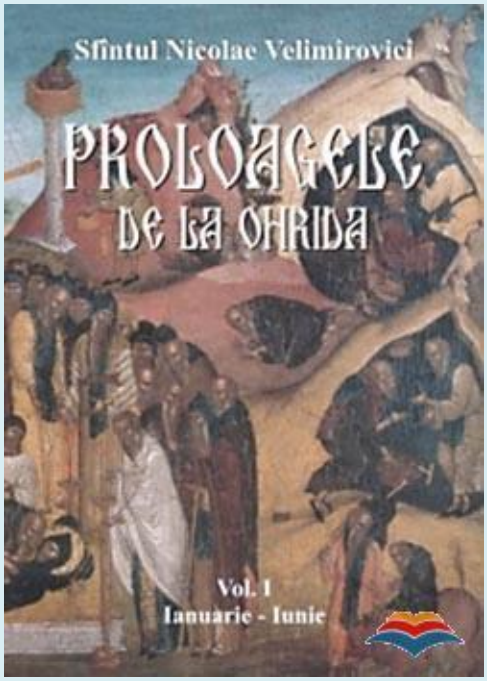

În timpul împăratului bizantin Arcadie s-au dezgropat şi s-au dat la iveală multe sfinte moaşte, între care şi ale Sfântului apostol Andronic şi ale Iuniei, cei pomeniţi de Sfântul apostol Pavel: ***îmbrăţişaţi pe Andronic şi pe Iunia, cei de un neam cu mine şi împreună închişi cu mine, care sunt vestiţi între apostoli şi care înaintea mea au fost în Hristos (Romani 16: 7).***

Aceste sfinte moaşte s-au descoperit prin arătarea dumnezeiască ce s-a făcut unui cleric pe nume Nicolae Caligraful. Numele celorlalţi mucenici ai lui Hristos cărora le aparţineau acele sfinte moaşte sunt cunoscute numai de Unul Dumnezeu, care le-a trecut numele în Cartea Vieţii celei cereşti, în veacul al doisprezecelea după Hristos.

Împăratul bizantin Andronic al II-lea a clădit o slăvită biserică peste moaştele Sfântului apostol Andronic.

Sfinţii Andronic şi Iunia

17 mai

Roma şi Pannonia, sec. I

Aceştia au fost doi soţi propovăduitori, împreună lucrători cu Sfântul Pavel şi făcători de minuni. Ei sunt pomeniţi de Sfântul Pavel în Epistola sa către Romani: ***Spuneţi închinăciune lui Andronic şi Iuniei, rudelor mele şi soţilor mei întru robie, care sunt vestiţi între apostoli, care şi mai înainte de mine au fost întru Hristos (Rom. 16,7).***

Tâlcuind acest verset către Romani, Sfântul Ioan Gură de Aur zice: „Aceasta arată de asemenea ca o laudă; iar ceea ce urmează e încă şi mai mult astfel. Şi cum anume? Şi soţilor mei întru robie. Căci această măreaţă vestire este cununa cea mai mare… Dar acest bărbat (adică Sfântul Pavel) a fost necontenit în mijlocul vrăjmaşilor, văzând suliţe din toate părţile şi săbii ascuţite şi oşti şi războaie. Şi întrucât e cu putinţă ca pe atunci Andronic şi Iunia să fi împărţit cu el mulţime de primejdii, îi numeşte "soţi întru robie"…

Apoi şi altă laudă le aduce: care sunt vestiţi între apostoli. Dar socotiţi ce mare laudă este aceasta - a fi numit între cei mai vestiţi dintre apostoli! Dar erau vestiţi din pricina faptelor şi desăvârşirilor lor.

O, ce mare e înţelepciunea acestei femei, spre a fi socotită vrednică a fi chemată una dintre apostoli!"

Sinaxarul grec spune: „Sfinţii Andronic şi Iunia, ce erau soţ şi soţie, au fost pereche de Sfinţi apostoli care prin propovăduirea lor au adus pe mulţi la credinţa creştinească. În călătoriile lor ei au dărâmat capiştile păgâneşti şi cu darul puterii facerii de minuni au tămăduit mulţime de bolnavi”.

Proloagele de la Ohrid spun că Andronic a fost unul dintre cei şaptezeci de apostoli, episcop călător care a slujit în întreaga Pannonie (Ungaria de azi). El şi „ajutătoarea” lui aveau şi puterea scoaterii demonilor. „Amândoi sufereau pentru Hristos, dobândind astfel îndoită cunună: a apostoliei şi a muceniciei.”

(Din „Căsătoria , cale spre sfinţenie”, Ed. Sophia 2001)

Pr. Ioniță Apostolache - Andronic şi Iunia, chipuri sfinte din lucrarea mărturisitoare a Bisericii în primele veacuri

17 mai, 2021

Între cei care s-au învrednicit de slujirea apostoliei se numără şi Sfinţii Andronic şi soţia sa, Iunia. Prăznuiţi în ziua de 17 mai, lucrarea lor misionară îi aduce aproape de Sfântul apostol Pavel, cu care se găseau în legătură de rudenie. Puterea cuvântului evanghelic a biruit nenumărate inimi în primele veacuri ale Bisericii creştine. Mântuitorul Hristos şi-a adunat alături ceata celor 12 apostoli, aceştia fiind prin urmare primii şi cei mai apropiaţi colaboratori ai Săi. Cu timpul însă, vestea despre minunile pe care le săvârşea s-a răspândit în tot pământul lui Israel şi peste hotarele lui.

Îndemnaţi de dragostea pentru adevăr, oameni de diferite clase sociale Îl urmau pe Domnul şi căutau să împlinească porunca cea nouă a Evangheliei Sale. În cea de a doua categorie de discipoli se numără astfel „cei 70 de apostoli”, pe care Domnul îi trimite în misiune la neamuri, zicându-le: ***„Iată, Eu vă trimit ca pe nişte miei în mijlocul lupilor. Nu purtaţi pungă, nici traistă, nici încălţăminte; şi pe nimeni să nu salutaţi pe cale. Iar în orice casă veţi intra, întâi ziceţi: Pace casei acesteia. Şi de va fi acolo un fiu al păcii, pacea voastră se va odihni peste el, iar de nu, se va întoarce la voi” (Luca 10, 3-6).***

Între cei 70 (sau 72) s-au aflat şi Sfinţii apostoli Andronic şi soţia sa, Iunia, rude ale Sfântului apostol Pavel (Romani 16, 7).

Sfântul apostol Andronic, episcop de Panania

Nu există multe mărturii despre viaţa celor doi sfinţi. Sinaxarele au păstrat detalii generale, legate în special de misiunea lor.

Aflăm astfel că, după marele praznic al Cincizecimii, Sfântul Andronic a fost rânduit episcop în Panania. „El însă a fost propovăduitor şi învăţător nu numai al unei cetăţi şi ţări, ci şi a toată lumea; pentru că, alergând pretutindeni fără preget, a smuls din temelie înşelăciunea diavolească, propovăduind pe Hristos. Şi, având împreună ajutătoare pe minunata Iunia şi murind ea pentru lume, dar vieţuind numai pentru Hristos, pe mulţi i-a atras la dumnezeiasca cunoştinţă. Ei au stricat capiştele idoleşti, au zidit biserici dumnezeieşti, au izgonit duhurile cele necurate din oameni şi au tămăduit patimile celor neputincioşi. Ei au plătit datoria cea de obşte a firii, ca nişte oameni buni platnici, ca unii ce au pătimit mult de la cei necredincioşi, ale căror sfinte moaşte, împreună cu moaştele multor sfinţi mucenici, s-au aflat în lăcaşurile cele din Evghenia şi s-au adeverit prin descoperire” (Vieţile Sfinţilor, vol. IX - mai, p. 191).

Sfânta Iunia şi aristocrata Iunia Teodora

Cu privire la identitatea Sfintei Iunia există o serie de interpretări hagiografice care o apropie de Iunia Teodora, o creştină romană, convertită din clasa aristocrată. Se pleacă astfel de la compatibilitatea onomastică, Iunia fiind unul dintre cele mai populare nume latine în Roma primelor secole creştine.

În celebrul dicţionar patristic Lampe, acest nume este atestat de peste 250 de ori în legătură cu Roma.

Pe de altă parte, se pune în mod firesc întrebarea dacă ar fi cumva posibil ca, „în vremea când Sfântul apostol Pavel le scria creştinilor din Roma, din Corint, Iunia Teodora să se fi mutat la Roma, chemându-se mai înainte Febe (Romani 16, 1). De vreme ce Iunia Teodora avea legături strânse cu cei din înalta societate romană, cum era de pildă Proclus”.

Cea mai plauzibilă teorie merge spre separarea identitară a celor două persoane. În acest sens există mai multe argumente.

⇒ *În primul rând, este limpede că „Andronicus şi Iunia erau de mult creştini, chiar dinaintea convertirii Sfântului apostol Pavel, având o legătură apostolică şi cunoscând pe ceilalţi apostoli”.*

Patriciana Iunia Teodora primise încreştinarea mult mai târziu, lucru confirmat de corespondenţa ei cu un oarecare Lycian.

⇒ *Un al doilea argument al diferenţierii dintre cele două constă în faptul că acei doi apostoli fuseseră iniţial iudei, „rude ale Sfântului apostol Pavel”.*

În virtutea acestui fapt se confirmă de asemenea coincidenţa de nume dintre sfânta prăznuită astăzi şi aristocrata romană. Exista astfel o preponderenţă a numelor evreieşti de provenienţă latină, cu mult mai mare decât cele greceşti.

„Mare parte din cetăţenii romani erau înregistraţi cu un singur nume în primul secol creştin. Astfel, folosirea unui singur nume latin, cum era de altfel şi cel de Pavel, nu era deloc neobişnuită” (Bruce W. Winter, Roman wives, roman widows. The Appearance of the New Women and the Pauline Communities, UK, 2003, pp. 200-201).

Sfânta Iunia şi Sfânta mironosiţă Ioana lui Huza

Dacă între cele două Iunia nu s-a confirmat practic nici o legătură identitară, bibliştii occidentali au mers mai departe şi au dezvoltat o altă comparaţie, de data aceasta cu una dintre femeile mironosiţe: Ioana, femeia lui Huza, menţionată în Evanghelia după Luca 8, 3. „Dacă această legătură ar fi corectă, atunci găsim în Iunia o persoană cu statut social, ca soţie a demnitarului lui Irod, lucrând ca uceniţă a Mântuitorului şi a Sfinţilor apostoli, fiind aşadar bine cunoscută în rândul apostolilor (Romani 16, 7)” (Bruce W. Winter, p. 202). Cu toate acestea, nici această teorie nu este foarte sustenabilă.

În consecinţă, chiar dacă nu este aceeaşi persoană cu Ioana lui Huza, avem de reţinut câteva importante concluzii: Iunia a fost o femeie căsătorită, care împreună cu soţul ei au fost dintru început iudeo-creştini; au fost întemniţaţi împreună cu Sfântul apostol Pavel; fac parte dintru început din ceata ucenicilor; au avut o mare autoritate în primele comunităţi creştine.

Lucrarea celor doi sfinţi este prin urmare foarte importantă pentru Biserica primară, ei împărtăşind din plin duhul evanghelic primelor comunităţi creştine. Având proaspăt în minte porunca Mântuitorului Hristos: „Mergând, învăţaţi toate nea-

murile...”, cei doi tovarăşi de viaţă şi credinţă au ostenit permanent în împărtăşirea Adevărului şi a Luminii dumnezeieşti pentru cei care încă trăiau în întunericul credinţelor păgâne.

Ieromonah Eftimie Mitra - Sfântul apostol Andronic a propovăduit şi în Ţara Crişurilor

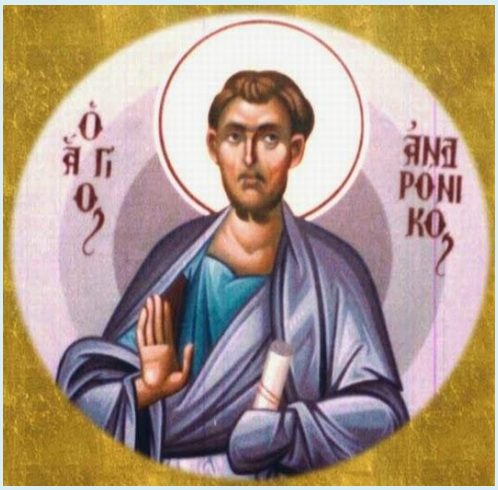

Sfântul apostol Andronic a propovăduit şi în părţile Bihorului. În sec I după Hristos alături de alţi apostoli pune bazele creştinismului în mai multe zone ale lumii printre care şi la sud de Dunăre şi în Câmpia panonică unde a stat o perioadă mai lungă ca episcop. În această perioadă a propovăduit şi în vestul României până la M-ţii Apuseni. Biserica îl prăznuieşte la 17 mai.

Sfântul apostol Andronic face parte din cei 70 de apostoli, asemenea lui Pavel cu care era şi rudenie. Andronic a primit credinţa creştină înainte de unchiul său Pavel iar în călătoriile sale misionare l-a însoţit în foarte multe locuri, umblând astfel în întreaga Asie şi Europa.

Propovăduind la sud de Dunăre împreună cu apostolul Pavel şi alţi ucenici ai acestuia, Sfântul Andronic împreună cu Sfântul apostol Epenet întemeiază o episcopie ortodoxă la Sirmium (azi Moraviţa în Serbia). În episcopiile întemeiate au hirotonit preoţi şi episcopi care au propovăduit şi în nordul Dunării, în Dacia.

După plecarea din Sirmium se desparte de ceilalţi apostoli şi urcă spre nord împreună cu Sfânta Iunia, ajutătoarea sa, până în câmpia Panoniei unde înfiinţează o episcopie. Rămâne o perioadă ca episcop al acestei cetăţi propovăduind Evanghelia la popoarele pe care le-a găsit aici, inclusiv la dacii liberi din tribul predavensilor care populau şi locul dintre cele trei crişuri (Negru, Alb şi Repede - după denumirile de azi). Împreună cu Sfânta Iunia a reuşit să încreştineze mulţi dintre închinătorii la idoli din aceste ţinuturi.

După ce a propovăduit în aceste locuri a mers în Imperiul Roman unde creştinii erau prigoniţi.

Împăratul Traian, un înverşunat prigonitor al creştinilor, era politeist. În timpul domniei acestuia, Andronic ajunge în Evghenia unde primeşte mucenicescul sfârşit împreună cu Iunia şi alţi propovăduitori ai creştinismului.

Trupurile lor au fost aruncate în câmp pentru a fi mâncate de fiare, iar creştinii le-au îngropat cu cinste noaptea în ascuns. În locul unde au fost îngropaţi se săvârşeau tămăduiri şi minuni, mulţi demonizaţi se izbăveau.

După încetarea prigoanei în Imperiul roman arhiereul cetăţii Evgheniei, împreună cu clerul şi poporul, au dezgropat trupurile mucenicilor şi au văzut că acestea erau neputrezite şi izvorau miros de mir. Sfintele lor moaşte au fost aduse în biserica din Evghenia unde le-au aşezat cu mare cinste.

Despre pătimirea Sfântului apostol Andronic şi a Sfintei Iunia, menţionează şi apostol Pavel în epistola către Romani: ***"Îmbrăţişaţi pe Andronic şi pe Iunia, cei de un neam cu mine şi împreună închişi cu mine, care sunt vestiţi între apostoli şi care înaintea mea au primit pe Hristos" (16:7).***

Trecerea prin aceste locuri a unui apostol arată că învăţătura creştină a fost primită de către strămoşii noştri direct de la ucenicii Mântuitorului, poporul roman nefiind încreştinat de alte popoare care au venit ulterior Sfinţilor apostoli pe aceste meleaguri. Se cunosc cele trei cetăţi de pe malul Dunării - Histria, Tomis şi Calatis unde Sfântul apostol Andrei a înfiinţat episcopii. Aici, împreună cu apostolul Filip, a hirotonit preoţi şi episcopi care au propovăduit creştinismul mai departe pe cuprinsul întregii Dacii.

De asemenea episcopii şi preoţii hirotoniţi de Sfântul Pavel şi ucenicii săi la sud de Dunăre au propovăduit Evanghelia în nordul Dunării. Acesta a fost începutul încreştinării şi formării poporului roman, cu câteva decenii înainte de cotropirea romană. Atât latinii cât şi slavii putem spune că au avut un rol important în răspândirea creştinismului însă nu au fost cei care au pus bazele credinţei creştine pe teritoriul locuit de strămoşii noştri. Cu alte cuvinte credinţa noastră are rădăcini apostolice (direct de la Sfinţii apostoli) şi nu a fost implementată prin intermediul sau sub influenţa altor popoare care s-au intersectat cu noi de-a lungul istoriei.

Icoane

Sfântul apostol Andronic şi soţia sa Iunia, Sfântul ierarh Atanasie

Sf. Ierarh Atanasie
Sf. Ap. Andronic
Sf. Mc. Iunia
17 mai

17 mai

ст. ап. Андроникъ

ст. ап. Андроникъ

Sf. Ap. ANDRONIC

СТ
АП
АН
ДР
ОН
ІКЪ
Прѣ ѡ Гда
вѣнец апост
льства и мѵче
ничества, гаво
мѵ ѡ невѣр
ныхъ страдавшій

СВ ЇХ НІ Д

Sf. Mc. IUNIA

Sf. Ap. Andronic
Sf. Iunia

SF. AP.
ANDRONIC
ȘI
IUNIA
SOȚIA

17
MAI

Sf. Ap. Andronic și soția sa Iunia

Ocrotitorii familiei creștine române

BASILICA.RO

Tropar la Sărbătoarea Aflării moaştelor Sfinţilor Mucenici din Evghenia

22 Februarie - Glasul 4

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nesctricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru. Că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Troparul Sfintilor Apostoli Andronic si al sotiei sale, Iunia

17 Mai - Glasul 3

Sfintilor Apostoli rugati
pe milostivul Dumnezeu
ca să dea iertare de
greseli sufletelor noastre.

Bucuraţi-vă, Sfinţilor apostoli Andronic şi Iunia!